

האמת

ת.ד. 5735 ירושלים ת"ו

יו"ל ע"י מבקשי אמת – בית שמש

מדינת "ישראל" ?

יקותיאל יודא פריעדמאן, מאנסי - ניו יארק

אי אפשר לאומות העולם לנגוע בנו, ואם ח"ו להיפך הרי יד ה' בנו לעונש ח"ו על ידיהם, הדברים הללו מפורשים ומבוארים היטב בתנ"ך ודברי חז"ל.

הכי באמת ענין המדינה והבעיטה בהנהגה עליונה לעם ישראל מקובלת? הכי ניתן לנו לשמוע בזה לכתבי עת שלנו? הכי באמת ההגשמה והזוהמא בקדושת ישראל העליונה בשם "ישראל" יקרא? הרבה תמהים ושואלים למה אין מנוחה למלוכה זו? הלא כל 58 שנות קיומה אין לה מנוח, בכל פעם מלחמה, איזה נצחון, איזה מפלה... פצצות, קטיושות, התנתקות, התכנסות, מה זה ועל מה זה? למה אין הערבים שונאי המדינה רואים את ה'צדק' בקיומה?

אבל הדבר ברור - ענין המדינה המתנגדת לתכלית הבריאה כולה לא יתן ה' שתתבסס על מכונה בלי ערעור וספק, והיא לא תצלח. גם לפי ראות עין הגשמי.

כן תמהים הרבה על מצב הדת היורד מאד, למה לא הצליחו החכמים הדתיים והחרדיים להלביש את המדינה באיזה לבוש דתי? איזה צביון דתי? הלא כל כך עמלים הם בזה ולא הצליחו? אבל הדברים מובנים ופשוטים - הלא עצם המדינה מנתקת את מוסרות האהבה שבין ישראל לאביהם שבשמים והיאך יוכלו ליתן עליה צביון דתי אפילו חלוש מאד? היהפוך כושי עורו?

* * *

מה יהיה הסוף?!

שאלה זו מנרסמת עמוק עמוק בכל הלבבות, הלא סוף דבר כבר בחנו מנהיגי המדינה בכל האופנים והדרכים להכניע את אויביהם, אם במלחמות והריגות, אם בהתנתקות ושלום, ועדיין עומדים הם באותו מקום שהתחילו, א"כ מה יהיה???

התשובה הזאת לא תנעם למי שלא הבין הדברים עד כה, אבל בודאי כן יהיה הסוף! השי"ת יראה לבניו החביבים לו עם ישראל, שכל המחשבות והעצות להתנתק מידי ית"ש, שלא לקבל הנהגותיו ועצותיו יתברך עלינו, לא יצלח! המדינה תבטל בודאי! וכיירו וידעו בני ישראל תושבי ארץ הקודש לקבל עליהם עול שעבוד גליות להכניע את עצמם תחת אומות העולם תושבי הארץ, כגזירת וכרצון הבוית"ש. עד שיתגלה מלכותו עלינו גילוי אלקות עלינו, יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון, הנה אלקינו זה קוינו לו ויושיענו נגילה ונשמחה בישועתו, קול צופיד נשאו קול יחדיו ידננו כי עין בעין יראו בשבוע ה' ציון במהרה בימינו אמן.

מי לא ידע ולא שמע על המדינה הזאת? איזה איש במדינה רחוקה בלתי יודע מן יצירה בת 58 שנה הזאת? המדינה הזאת אשר בשם "ישראל" תכונה. חברה נכבדת באומות המאוחדות בין כל העמים והמדינות הכי עוד שייך להתוכח עליה? גם אצלינו האומה הישראלית כבר נתקבל הענין בפשיטות גדול, הכתבי עת חזרו ושננו עמנו כמה וכמה פעמים אשר זאת "הצלת נפשות ישראל" "קופת כסף לחרדים", "מצות ישוב ארץ ישראל" או "אתחלתא דגאולה" ושאר שמות ופתגמים, אין שום ספיקות אין שום ויכוח בכל היצירה הזאת עם השם המוצלצל "מדינת ישראל" ואיזה חסר דעה נמוצא שיטיל ספיקות בהכתבי עת שלנו?? אבל הכי באמת הוא?!

מדוע לא חשבו אבותינו מעולם על מדינה - יהודית? מדוע לא נזכר בדברי חז"ל בדברי רבותינו הראשונים בדברי רבותינו האחרונים איזה רמז להתעוררות של הגואל דר. הערצל ימ"ש ליסד מדינה - לישראל? מדוע ההתעוררות לפעולות אלו באה דוקא מן המתבוללים?

התשובה לזה אשר היא התשובה האמיתית לא תמוצא בכתבי עת שלנו! עד שכבר נתרחקנו הרבה מלחשוב דברים פשוטים כאלו, אבל הכי מפני שאנחנו הרחקנו ממנה לא נשארה האמת במקומה עומדת? בראשית ברא אלקים - אחז"ל בראשית בשביל ישראל שנקראו ראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, תכלית בריאת כל העולמות עליונים ותחתונים היא האומה הישראלית אשר בחר ה' בנו מכל עם להיות לו לעם, וכמואמר הוזה"ק קוב"ה אורייתא וישראל חד, המהות שלנו קודש, קודש ישראל לה', אין לנו כל ענין במדיניות לאומית, אין לנו כל ענין במדינה, צבא, דגל, חבר באו"מ, אין לנו שום צירוף וחיבור לעניניהם ולמהותם, בוז וחרפה לנו להשתוות עם כל גויי הארצות אשר זהו כל ענינם בעולם, שמחים אנו כי בנו בחר ה' להיות לו לעם סגולה מכל העמים, כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, דבר זה נכפל והושלש בתנ"ך ודברי חז"ל ובכל הספרים הקדושים על המעלה האלקית שלנו, הרבה יותר ממה שמלמדים אותנו להבדיל אלף אלפי הבדלות הכתבי עת על מדינת הכפירה! כן ההנהגה לעם ישראל הגלות והגאולה הינה חלק מההנהגה אלקית עלינו מיוחדת לעם סגולה, הגלות ושעבוד עם ישראל תחת עול האומות היא גזירת עליון ית"ש לכפרת עוונותינו ולטהרת נפשותינו, ועלינו לקבלה באהבה עדי ירחם ה' עלינו, הגאולה היא תקות נפשנו להחזרת שכינתו בתוכנו, בגילוי אלקותו עלינו באופן נעלה שאין אנו יכולים להשיגה, גם בימי גלותנו קיומנו ועמידתנו בין השבעים זאבים הכל הוא בגזירת ה' שאם אנו עושים רצונו של מקום

הציונות עולה על כל הפרצות ומכריעה את כולם

ובעוה"ר בדורנו עכשיו מתגבר מאוד יצרא דמינות, וביותר יצרא של אותו תאוה להיות ממשלה ככל הגוים ולכבוש א"י בזרוע בלי נבואה וקודם ביאת המשיח, וכ"כ גברה ע"ז זו של מינות עד שהמשיכו לרעתם רובו של הכלל ישראל בהמצאות שונות ובהסתוות שונות, ואפילו אלפים פרקים לא היו מספיקים לבאר ענפי ע"ז הזו, ואם יהיו כל פירצות הדור בכף אחת ופירצה זו בכף אחרת יכריע את כולם.

(דברי יואל פרשת לך לך)

השבעתי אתכם בנות ירושלים

חיוב השבועות לאור ההלכה

מרד לפי שאינו מחשיבו ואחר שאנו משועבדים תחתם אנו מחויבים לקבל חרמיהם.

(שו"ת מהרשד"ם חלק חו"מ סימן שס"ד דף ס:)

ישוב א"י אינה מצווה על כל ישראל בזמן הגלות

אמנם (מצות ישוב א"י) אינה מצווה כללית לכל ישראל אלא מצווה על כל יחיד ויחיד לדור שם (לתרין מ"ש כתובות ק"א) שלא יעלו כחומה ואם הי' מצווה על כל ישראל א"כ הי' חיוב שיעלו כולם).

(פאת השולחן סי' א' סעיף ג' בהג"ה ובית ישראל אות ט"ו)

אין שום חולק באלו השבועות

והנה זה ודאי שאלו השבועות המה הלכות קבועות בלי שום חולק, שהרי רב יהודה בסוף כתובות (ק"א). שחידש את ההלכה שאף יחיד אסור לעלות, למדו מאלו השבועות, ורבי זירא שחלק על רב יהודה בהלכה זו טרחו שם בגמרא ליישב ולפרש השבועות גם אליביה, אלמא שאי אפשר לומר שיש איזה חולק באלו השבועות, אלא כולי עלמא מודי בהו דהלכתא רבתא נינהו בעונש חמור ומר רחמנא ליצילן, מה שלא מצינו עונש קשה כזה בשום עבירה שבכל התורה כולה.

(הגה"ק מסאטמאר זצוק"ל בהקדמה לויואל משה)

משלש שבועות שהשביע הקב"ה לישראל שלא יעלו כחומה.

(שו"ת הריב"ש סי' ק"א)

מצות ישוב א"י נמנעת בזמן הגלות

בהדירה בא"י א"ז הרמב"ן ז"ל מנה אותה מכלל מצות עשה וגו' אמנם מצווה זו אינה מצווה כוללת לכל ישראל בגלות החל הזה, אבל היא נמנעת כלל, כשז"ל בגמרא כתובות שהוא מכלל שבועות שהשביע הקב"ה את ישראל שלא ימהרו את הקץ ושלא יעלו כחומה וכו'.

(תשובת הרשב"ש סי' ב)

הושבענו שלא נמרוד באומות רק נקבל גזירותיהם

אחר שמן הדין אין הפרש אם המשביע עברי או מעם אחר, ואדרבה יגדל בהיותו מעם אחר בקצת ענינים מפני חילול ד', ואחר שאנחנו משועבדים תחתם אנו מחויבים לקבל כל דינא דמלכותא כאשר נשבענו שלא נמרוד בהם, כמוזכר בשלהי כתובות (ק"א). ובודאי לא ירצו לומר שנמרוד לצאת תחת רשותם, שא"כ זוהי השבועה הראשונה שהזכירו שם האמר שלא יעלו כחומה, אלא איש ז"ל שלא ימרדו הוא אף בשלא נקבל איזה ענין מגזירותיהם, וכן נמצא בכתובים בהרבה מקומות בענין כזה לשון מרד אמר וגם במלך נבוכדנצר מרד אשר השביעו באלקים, ושם היה דבר פרטי גילוי סודו לבד עם שיש בו דבר אחר שהיה מתבזה בו הוי כאילו

אין להם לישראל לעלות ביד חזקה לא"י

לעולם ידור אדם בארץ ישראל ואפי' בעיר שרובה גוים ואל ידור אדם בחוצה לארץ ואפילו בעיר שרובה ישראל, שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוך וכל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוך, שנאמר לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים. וכן בדוד הוא אומר כי גירשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים. ואעפ"כ אין להם לישראל לעלות יחד וביד חזקה כעין קיבוץ גליות שאין להם למהר הקץ עד שיחיש הבורא גאולתינו, שנאמר אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ. ואמרו חכמים כשם שאסור לצאת מארץ ישראל לבבל כך אסור לצאת מבבל לשאר ארצות, לפי שבאותו הזמן היו בבבל רוב ישראל ותורה מרובה.

(פסקי הרי"א"ז כתובות פ"ג הלכה ח')

גם עתה מושבעים אנו שלא לעלות כחומה

אין ספק שהעליה לארץ ישראל מצווה היא, ורז"ל אמרו בפ' שני דייני גזירות (כתובות ק"י ע"ב) שהדר בחוצה לארץ כו', וכן אמרו שם כל המהלך ד' אמות בארץ ישראל מובטח לו שהוא בן העה"ב, ומה שהיה אומר הנביא לבני הגלות בנו בתים וכו', זה היה מפני הגלות שנגזר עליהם, ומי שהגלם לא היה מניחם לשוב עד שעלו ברשות כורש, וגם עתה אחת

לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם

כי לא ינוח שבט הרשע וכו' (תהלים קכה) נראה בדברי רז"ל על פסוק השבעתי אתכם שנשבע הקב"ה לישראל שלא ימרדו באומות לעולם בעודם בגלות, ולזה אמר לא ינוח הנחה תדירית שבט הרשע, היא שבט אומות העולם, על גורל הצדיקים שהם ישראל, כי אם שולטים בהם לזמנים רחוקים באיזה גזירה, ועשה הקב"ה כן כדי שישמרו ישראל שבועות, וזהו למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם שאם יגבירו עליהם מאד ימרדו.

(תהלות ה' לרבי אליהו הכהן בעל השבט מוסר)

ובכן יתקדש שמך ה' אלקינו על ישראל עמך

ציוניסטן זענען נישט קיין יודן, דער נאמען "ישראל" ביי זיי איז פאלש, מיר יודן שרייען אז אלע זיינע מעשים איז גילול און רציחה.

אבער אט די פשוטע הצלה, ווערט נישט געטון, אפילו פון די חשובסטע יודן, צוליב טעמים און פשעטלעך ווי אויך פעלט די אמת'ע הכנה און הרגשה.

ה

מיר דארפן אבער וויסן, אז אלעס וואס אויבן דערמאנט איז, די "מעשים רעים" פון די ציוניסטן, נישט "ציוניזם" אליין.

"ציוניזם" איז, דער "געדאנק" פון אראפ ווארפן דעם עול גלות העמים, - אויפהייבן דעם קאפ אנטקעגן זיי - אט די "מחשבה" איז א טיפע כפירה ומרידה אנטקעגן באשעפער - אפילו מאיז גאר פרום. דאס וואס דער כלל ישראל זיצט בהכנעה אונטער די פעלקער ליידיגדיג אלע צרות און הרירות שוין צוויי טויזנט יאר - דאס איז געבויעט אויף יסודות התורה והאמונה - אזוי הייסט די תורה - און אזוי האבן געהייסן און מדיך געווען אלע גדולי ישראל, תנאים, אמוראים, גאונים, ראשונים, ואחרונים.

- ווייל יודן גלייבן:

(א) אז "גלות וגאולה" איז געמליכקייט - גלות השכינה" און "גילוי כבוד ה'" - ווייל יודן זענען אן "עם ה'" - הייליג און הויכ - איז נישט שייך אוועק צו ווארפן דעם גלות, - ווערט דען דער "גלות השכינה" אוועק גענומען מיטן אראפ ווארפן פון זיך דעם עול גלות העמים.

אויב אבער מ'ווארפט עס יא אוועק ח"ו - צייגט דאס, אז דא האנדלט זיך נישט אין געמליכקייט, יודן זענען א נאטירליך ערדיש פאלק, עס עקזיסטירט נישט אן עס קדוש, דער פראבלעם און די האפענונג איז נאטירליך ערדיש, א רעגירונג איבער א שטיק ערד.

- מיטן לייקענען אין קדושת ישראל והתורה איז אויסגערופן די אמונה. (א ספר תורה וואס איז געשריבן נישט לשם קדושה איז פסול, עס איז בכלל נישט קיין ספר תורה).

(ב) דער גלות איז א שטראף פון השי"ת אויף עבירות - וממילא וואס אראפוארפן דעם גלות אליין, לייקנט אין שכר ועונש אין השגחת והנהגת ה'. ווייל די עבירות זענען דאך דא, וועט מען ווייטער אריין אין גלות - (הנ"ר יונתן אייבשיץ בהפסרת ואתחנן), און אז מען רעכענט זיך נישט מיט דעם, לייקענט מען אין השגחת והנהגת ה' און אין שכר ועונש.

(ג) דער גלות איז גיורת ה' - דער אראפ ווארפן דאס, איז א מרידה אנטקעגן גיורת ה' - עס צייגט אז מ'קען זיך אנטקעגן שטעלן מכבל זיין דעם גיורת ה' מיט אייגענע כוחות.

(ד) השי"ת רופט זיך "מלך ישראל וגואלו" - דאס מיינט צו זאגן, אז ער איז דער, וואס וועט אויסלייזן פון גלות - עס איז דא פילע צענדליגער פסוקים און מאמר חז"ל וואס זאגן דאס זעלבע - דער אראפוארפן פון זיך דעם גלות אליין, לייקנט אין דעם אלעס.

- אבער עס וועט אוודאי זיכער נישט פארענדערן השי"ת'ס ווארט - דער אליין ארויס גיין פון גלות וועט האבן א מיאוסן דורך פאל, כבל, און אוועק אין רויכע.

איז מען א סבלן און א וותרן - מאיז נישט "מחוייב".

פון מאל צו מאל הערט זיך א געשרי "כבוד התורה" וועגן א פרויוואטן מענטש - פארוואס פילן זיי נישט, ווען דער כבוד ה' און זיין תורה ווערן אזוי שרעקליך דערנידערט און מבוזה - און אדרבה זייער פיל שטייען גאר צו, צו די ציוניסטן, און מיט זייער פרומע צורה פארגרעסערן זיי דעם חילול ה' פיל פאכיג - די גאנצע וועלט גויים זענען, אז די ציוניסטישע כפירה, מיט זייער עזות און שוידערליכע אכזריות, זענען מאקע פון די סאמע פרומסטע יודן.

ד

אויך אין גשמיות'דיגע אומגליק האבן די ציוניסטן אריין געפירט דעם כלל ישראל - פון אייביג אן האבן זיי צושפרייט צווישן די גויים צייטונגס ארטיקלען און בראשורן (מאגאזינען) מיט העצעס אנטקעגן יודן, געצינדן שנאת ישראל, בויקאטירט און מהרים געווען דייטשלאנד, און געמשעפעט פרויוואט דעם כלב שוטה, ביז זיי האבן צוגעפירט די טראגעדיע פון תרצ"ט - תש"ה - און מיט די אייגענע הענט האבן זיי צוגעהאלפן, און אויך פארמיטן מעגליכע הילף - דאס אלעס איז באוואוסט און באשריבן.

דאס זעלבע טוען זיי ביזן היינטיגן טאג ממש. די יודן אין אלע אראבישע לענדער האבן געלעבט גוט, בשלום, רואיג, - ביז די ציוניסטן האבן אנגעמאכט א פאניק, אנגערייצט פאגראמען, אינטערנעשטעלט באמבעס אין שוהלן, כאילו די גויים טוען עס - און מיט טריקס און ליגנעס געברענגט צו שלעפן די יודן אין זייער מדינה, און געמאכט פון זיי א בארג אש בגשמיות ורוחניות.

אין משך פון אלע יארן האלטן זיי אין איין טון שרעקליכע אכזריות'ן מיט זייערע גוי'שע שכנים - ארויס געשריבן הונדערטער טויזנטער פאלעסטינער פון זייערע היימען און שטעטלעך מיט גרויס אכזריות - די ארויסגעשריבענע שרייען און פאדערן ביזן היינטיגן טאג - פון מאל צו מאל שרייט די גאנצע וועלט אויף זיי, וועגן די אכזריות וואס זיי טוען, זייער עזות און אכזריות, האלט אין איין צינדן און אויפפלאמען שנאת ישראל אין די וועלט, און די פרומע שטייען מיט - אלע גויים זענען דאס - און זייער כעס איז שרעקליך, ספעציעל אויף פרומע יודן - און דער חילול ה' איז גרויס, די גויים זאגן אז די פרומע און "זייער תורה" זענען רוצחים אכזריים. און דער כלל ישראל דארף גרויס רחמים - אבער די ציוניסטן מיט זייער עזות, מענה'ן אז זיי זענען גאר די שומרים ומצילים.

און דאס איז מאקע נוגע פאר די אידן אין חז"ל ביזן היינטיגן טאג - מיר האבן נאך אלץ נישט ארויס, מיטן פולן אמת, וואס די ציוניסטן זענען, און וואס "ציוניזם" איז.

און ווער ווייסט ווי גרויס דער חרון אף איז אין הימל פארן נישט פילן דעם גרויסן חילול ה', און נישט אנגעמען זיך אויף דעם, נאר אדרבא, פיל העלפן צו, און פארגרעסערן עס.

ווען יודן וואלטן באגרייפט, דעם גרויסן פייער און אומגליק וואס ציוניזם און ציוניסטן גרייטן צו פארן כלל ישראל - וואלטן זיי פארשטאנען אז עס איז נישט דא קיין אנדערער וועג צו ראטעווען, נאר צו האלטן אין איין שרייען געוואלד, פאר די גאנצע וועלט, אז די

א

מיר שטייען שוין אין די הייליגע טעג פון שנת תשס"ז, מ'קוקט ארויס אויף "גילוי כבוד ה'", "הקב"ה זאל אונז דערנענטערן צו זיך, און ברענגען משיח צדקינו, און מיר האבן נאך נישט זוכה געווען.

השי"ת וועט זיכער מקיים זיין זיין צוואג און שבועה וואס איז געשריבן אין די תורה און דברי נביאי אמת וצדק.

זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלקינו, - השי"ת געדענקט זיין חסד און זיין ערליכן צוואג, ער וועט עס מקיים זיין, מיט א גרויסן עפנטליכקייט, אלע עקן פון די וועלט וועלן זען די ישועה פון אונזער באשעפער.

ער וועט מאכן גרעסערע וואונדער ווי ביי יציאת מצרים, - נישט פאלשע איינרעדענישן פון די "פרומע ציוניסטן" - נאר אמת'ע וואס די גאנצע וועלט וועט אויפשטורעמען - א יעדעס ווארט פון די נביאי אמת וועט מקיים ווערן - די גאנצע וועלט וועט אנערקענען דעם באשעפער און אים דינען מיט פחד ומורא - יוראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם - יודע כל פעול כי אתה פועלתו ויבין כל יציר כי אתה יצרתו.

ב

אבער דערווייל האבן מיר נאר "חבלי משיח" - די צרות פון פאר ביאת המשיח - סיי גשמיות'דיגע סיי רוחניות'דיגע - א יעדער פרויוואט האט זיין פעקל, און דער כלל ישראל אין אלגעמיין - די ציוניסטן פירן אריין דעם כלל ישראל אין גרעסטן אומגליק סיי בגשמיות, און סיי ברוחניות - רח"ל.

פון ווען ציוניסטן און ציוניזם עקזיסטירט פירן זיי אראפ יודן פון אמונה ותורה.

דער יסוד פון די ציוניסטישע מדינה איז, אז אמונה ותורה שאפט נישט ביים כלל ישראל, נאר דעמאקראטיע - אויס מעמד הר סיני, אויס נעשה ונשמע, - נישט דא קיין אפגעבן דין וחשבון - לית דין ולית דין רח"ל - א אפגענע מרידה אנטקעגן באשעפער שוין זעכציג יאר נאכאנאנד - אין זייער גאנצן לאנד טרעפן זיי אויף די אמונה ותורה, מיט גאון און ליצנות, אין דוגמאות.

פון ירושלים עיה"ק פלטרין של מלך, גייט ארויס די כפירה אויסרוף אויף די גאנצע וועלט אז "ישראל" איז מורד אין באשעפער ח"ו און דער חילול ה' איז שרעקליך.

ג

מענטשן טראכטן - וואס האבן מיר מיט ציונות - דאס איז דאך אין א"י.

אבער א פאדערונג שרייט - ווי קען א יוד וואס זאגט "שמע ישראל" זיין אזוי "אומפילדיג", ווען דער באשעפער, און די תורה, ווערן אזוי שרעקליך געשענדעט.

ביי פרויוואטע ענינים פילט מען שוין - ווען מ'וואלט ארויס געגעבן אין די וועלט א מיאוסן נאמען אויף אים פרויוואט, וואלט ער שוין געפונען פאר גו'טיג צו שרייען "געוואלד" - נאר אויפן באשעפערס כבוד און זיין תורה

מיר מוזן פארשטיין - הקב"ה האט א חשובן און א תכלית מיטן גלות, ער פירט צום תכלית וואס דער גלות דארף ארויס ברענגען, דאס איז דער תיקון כל הנשמות און דער גילוי כבוד ה', וואס דאס איז דער תכלית פון בריאת שמים וארץ - ווי באוואוסט.

מערערע - אפילו נאר גרויסע - וואס האבן צוגערירט צו דעם ענין, צו ענדיגן דעם גלות, זענען אפגעשמויסן געווארן, - און אנדערע נאר הארב באשטראפט געווארן - (בני אפרים - ביתר וכן כוויכא - אנשי קסרי - (מועד קטן כ"ו ע"א) ר' יוסף די לירינא).

הקב"ה וועט זיכער נישט דערלאזן צו שטערן זיין פלאן - ער איז דער בעל הבית פון אלעם, ספעציעל פון "גלות וגאולה" - כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו.

די וואס ריין זיך צו צו דעם, עטוואס צו שטערן דעם גלות, שפילן מיט א העליש פייער - אזוי ווי קרח ועדתו, אנטקעגן די כהונה, און די נבואה פון משה רבינו.

דער ווארענונג צו זיי איז - סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם - אנטלויפט פון ציוניזם באצייטנס, פאר זייער שרעקליכער סוף קומט - דאס אלעס (און נאך פיל מיפער) איז די "נשמה" פון די ג' שבועות - און דערפאר איז דער עובר זיין אויף זיי אזוי הארב, אז ס'איז יהרג ואל יעבור, און דער שטראף איז "אני מתיר את בשרכם".

די ווערטער פון די תורה און פון די פריערדיגע גדולים זענען קלאר ווי דער טאג, אז דער גאנצער עסק פון ציוניזם איז ביטער ווי גאל, דער סוף דערפון איז א שרעקליכער.

ווי קען מען האפן צו ישועת ה', אויב מ'דרייט זיך אויס צו אים מיטן ריקן, און מ'ווענדעט זיך צו אייגענע כוחות, אייגענע הילף, דערפאר שטייען מיר אזוי ווי מיר שטייען.

פון אלעס אויבן דערמאנטן, פארשטייט מען, פארוואס עס איז שוין תשס"ו, און נאך אזוי פיל צרות, און די גאולה השלימה האלט זיך אויף.

די איינציגע זאך וואס וועט זיכער העלפן איז "תשובה" - אויף אלעס - און ספעציעל אויף "ציוניזם".

צוריק גיין צו די הדרכה פון אלע גדולי ישראל במשך צוויי טויזנט יאר - ארויס ווארפן פון קאפ און פון הארץ די מחשבות פון פריקת עול הגלות, - און פון אויפהייבן דעם קאפ, - צוריק גיין צו די אלטע מחשבות פון מקבל זיין דעם עול הגלות מיט "הכנעה" - גלייבן אז השי"ת איז דער שומר ישראל, און מ'קען זיך נישט העלפן אליין - דערווייטערן זיך פון געדאנקען וואס שמעקן מיט ציונות, ווייל עס איז אפיקורסות - וויסן אז די ציוניסטישע מדינה איז דורכאויס אפיקורסות, אפילו עס וואלט געווען פרום - און דערווייטערן זיך פון אלעס, און פון אלע מענטשן, וואס האבן שייכות צו דעם.

וויסן אז מ'מאר זיך נישט רייצן מיט קיין שום מין גוים, אן אויסנאם - ווייל דאס איז דער באפעל פון השי"ת.

אויסרוימען פון שטוב אלעס וואס האט שייכות מיט ציונות, און מיט רייצן און מכזה זיין גוים (צייט שריפטן אפילו פון פרומע) - און אין זכות פון תשובה וועט השי"ת שיקן דעם גואל צדק, ונגלה כבוד ה' בב"א.

ווייל מ'גלייבט נישט אז השי"ת פירט דעם גלות, און אז עס עקזיסטירט בכלל השנחת ה', האלט מען אז דער צוויי טויזנט יעריגער גלות מיט זיינע צרות איז געווען פשוט "במלנות" - מ'האט זיך נישט ארגאניזירט, - אבער פון יעצט וועט דאס מער נישט זיין, מ'וועט זיך נישט לאזן.

אט דער "געדאנק" איז א פעלטשונג אין אבינו שבשמים, מ'האפט נישט צו אים - מ'גלייבט נישט אין אים, - האלט מען אז מ'מוז זיך אליין העלפן, כדי צו זיין געהאלפן.

דער "געדאנק" זאגט, אז די תורה און די גדולי תורה אין אלע דורות וואס האבן מדרוך געווען אויף "הכנעה" אונטער די פעלקער, דער וועג האט געברענגט די צרות, אבער פון יעצט וועט אזעלכעם נישט פארקומען, די עצה פון די כופרים איז פארקערט "אויפהייבן א קאפ" און דאס וועט פארדייטן.

אריבער געגאנגען פון די אמונה ותורה מחשבה, אויף די מחשבת הכפירה - נעכטן די הדרכה פון תנאים, ואמוראים, ראשונים, ואחרונים, אויף די הדרכה פון די כופרים.

און דערפאר אויב עס איז דא יודן וואס גייען צו די פאלעסטינער, איראנער, א.ד.ג. און בייגן דעם קאפ פאר זיי מיט "הכנעה", ווערן אט די יודן פארשריגן, זיי זענען דאך כוגדים אין זייער פאלק, לויט די מחשבה פון די כופרים הערצל וחבריו ימ"ש.

- די שרייער ווילן נישט וויסן, אז דאס איז דער וועג פון ירמי הנביא כדבר ה', און דער וועג פון ר' יוחנן בן זכאי, און דער וועג פון יעקב אבינו מיט עשו הרשע, - זיך אונטער געבן, אראפ בייגן דעם קאפ.

לאמיר אבער וויסן אז פון זיי דייקא ציט זיך דער המשך פון כלל ישראל, זייערע מעכטיגע קעגנערס זענען פארלוירן געווארן.

הג"ר אלהן וואסערמאן זצ"ל שרייבט - אויב יודן וואלטן געטון אלע אלה דורות ווי די עצת הציונים, וואלט שוין לאנג קיין יודן נישט געווען אויף דער וועלט - אבער יודן גלייבן יא, עקזיסטירן זיי, מיט אלע צרות, נאר וועגן די שמירה פון הקב"ה, דער שומר ישראל.

- אבער פיל אנדערע פעלקער, שטארקע, וואס האבן געהערשט אויף די וועלט, זענען שוין לאנג פארלוירן, עס איז נישט דא קיין זכר פון זיי.

די ציוניסטן צייגן תמיד אויף די "6 מיליאן", און זיי זענען מחרף ומגדף אויף שמירת ה', און זאגן, זעסט דאך אז מ'דארף זיך אליין באשיצן (מען טאר אפילו נישט איבער זאגן וואס נאך זיי זאגן), - און פרומע זאגן נאך די ווערטער, און האבן די סארט מחשבות, און פילן נישט אז דאס איז געהעריגע כפירה רח"ל.

א ודאי איז דאס געווען גזירת ה', אויף אונזערע עבירות - און מאקע בעיקר וועגן חטא וואס מ'האט אריין גענומען די ציוניסטישע "מחשבות", און אויך בפועל זיי געשטיצט, מיט געלט און פראפאגאנדע, - און ווייל מ'האט נישט גענוג געהאלטן מלחמה אנטקעגן זיי (אזוי האבן געזאגט מערערע גדולים וצדיקים פון יענע צייט - און ווער ווייסט ווי גרויס דער חרון אף איז היינטיגע צייט פארן שוויגעניש און גלייכגילטיגקייט).

אבער ווי שעמען זיך נישט די ציוניסטן צו רעדן - זיי זענען דאך די, וואס האבן געברענגט די קאמאסטרופע - און געשטערט די מעגליכע הצלה - און ביזן היינטיגן טאג זענען זיי די צינדערס פון שנאת ישראל אין די גאנצע וועלט.

ה) תקע בשופר גדול לחרותינו - אבער ביז דעמאלס איז נישט דא קיין פרייהייט.

ו) אויך "קבוץ גלויות" איז נישט א נאטירליכער צוזאמען פארן - נאר א געוואלדיגע גרויסע קדושה, וואס אלע יודן וועלן קודם תשובה טון, ביזן זוכה זיין צו די צוויי קרוינען פון בארג סיני - השי"ת אליין וועט גיין אויף פאראויס (כי הולך לפניכם ה' - וה' בראשם) - די גאנצע באשעפעניש וועט זיך מיט פרייען (ה' מלך תגל הארץ - ישמחו השמים ותגל הארץ - ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה - יעלוין השדה וכל אשר בו אז ירננו כל בעצי יער).

השי"ת וועט נישט צוברענגען און צובאהעפטן זיין קבוץ גלויות - צום כופרישן אומגליק, צום ציוניסטישן צוזאמענשלעפן, וואס אפילו עס וואלט געווען פרום, איז עס א כפירה ומרידה אין באשעפער - נאר עס וועט פון דעם נישט בלייבן קיין זכר, (כדין ס"ת שכתבו מין ישראל שלא להניח זכר למינים ולא למעשיהם) און דערנאך וועט השי"ת ברענגען זיין קבוץ גלויות, און די גאנצע וועלט וועט זען, אז דאס האט השי"ת אליין געמאכט, ער איז ביכולת צו מאכן, ער דארף קיינעמ'ס הילף נישט, און קיינער קען אים נישט שטערן - און אלע וועלן זען און זיך איבערצייגן, אז ער האט מקיים געווען זיין צוואג און זיין שבועה, און אז די ווערטער פון די נביאים זענען אמת - ווי די פסוקים זאגן.

- וואס נישט אזוי וואלט געווען, ווען דער קבוץ גלויות פון די כופרים וואלט געבליבן, וואס זיי האבן צוזאמען געברענגט און אויפגעבויעט, מיטן הילף פון די גוים.

- וואס אפילו עס וואלט געווען א פרומער צוזאמענברענגעניש, א פרומער געבוי, - וואלט דאס געווען א צייגעניש אז כביכול דארף אנקומען צו זיינע באשעפעניש, אילו ער וואלט נישט געקענט אליין מקיים זיין די שבועה און הבטחה וואס ער האט געשריבן אין די תורה.

- און דאס איז א גרויסער חילול ה', פארקערט פון "ובכן יתקדש שמך ה' אליקנו על ישראל עמך" - און מכש"כ אז עס איז אזא מוראדיגע כפירה ומרידה קעגן באשעפער, איז דאס א אייביגער אנדענק פאר די גרויסע כפירה ומרידה און פאר די כופרים, וואס האבן אויסגעשמוד'ט און אויסגעהרגעט דעם כלל ישראל (דער מדרש זאגט אז אפילו דעם נאמען "ישראל" וועלן יודן נישט קענען ליידן, און השי"ת וועט דאס איבערבייטן).

ז) ווייל יודן גלייבן אז השי"ת איז אונזער געטרייער מאמע - און אלע צרות וואס קומען אויף יודן ברענגט דאס הקב"ה אליין, אלעס נאר פאר אונזער טובה. און אפילו ער שטראפט אונז מיט די גרעסטע שטראף, איז ער אונזער געטרייער מאמע, - ער איז דער שומר ישראל, און די גוים קענען נישט טון מיט אונז וואס זיי ווילן, נאר וואס הקב"ה איז גוזר - שכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילינו מידם - מיר זענען נישט הפקר אונטער די פוס פון די גוים, און מיר דארפן נישט קיין פארזארגערס, און יודן זענען מקיים, תמים תה' עמ ה' אלקיך - זיי זענען געטריי צו השי"ת אין די שווערסטע אימשטענדן.

- דאס אלעס איז אמונה.

אבער דער "געדאנק" פון אראפ ווארפן דעם עול הגלות - זיך אליין באשיצן (ציוניזם), איז דאס פארקערטע - ווייל מ'פילט זיך מ'איז הפקר אונטער די פוס פון גוי, עס איז נישט דא קיין שומר - מוז מען זיך אליין באווארן און באשיצן.

האם נטורי קרתא מבזים גדולי ישראל...

טוען בתוקף שהאשמות הם אשמות שוא, אין כאן שום חיבור רעיוני, להיפך הם נלחמים בציונות מבפנים, זוהי מטרתם האחת והיחידה, אבל שיקרא לא קאי וכדוים לא רק שאין מכחישים את האשמה, אלא שבעצמם מכריזים זאת בגלוי ללא בושה, תעמולת הבחירות האחרונה של יהדות התורה היתה ביכול לבן' בתוכן שהם הגיון הדתי של המדינה, דהיינו אין ביניהם לבין שאר הציונים רק 'מצות מעשיות' אשר לדעתם מוסיף 'איכות' למדינה, דהיינו יהודי מאמין מחויב לדאוג שהשמד הזה ששמו ציונות יהיה איכותי ומוסרי ולא שמד ברברי וחסר תרבות, ומרוב הפשיטות אינם מסוגלים להבין כיצד נטורי קרתא מעזים להטיל ספיקות בקביעה החלטית זו, וההסבר היחיד שמצאו בזה שאותם 'נטורי קרתא' כל מטרתם לבנות גדולי ישראל אחרת אי אפשר להבין איך דבר כה פשוט שכל 'עיתונאי מתחיל' יודע, אומרים הם שהוא הסתה והדחה לכפירה.

זהו כפי הנראה גם ההסבר מדוע הגר"א וואסערמאן וצוק"ל אמר בשם 'החפץ חיים' שעדיף ששליש הישיבות יסגרו ולא יתחברו לאותם כופרים, זהו גם כנראה הסיבה שהגר"ר בענגיס והגר"פ עפשטיין אסרו את הבחירות בתוקף וזהו גם הסיבה מן הסתם שהסאטמערער רב פסק שהוא ביהרג ואל יעבור, הכל היה בשביל לבנות את גדולי ישראל [איטשע מאיר והכנופיא של].

* * *

תנו מרנן סדר בחירת גדולים מתכנסים בעלי זרוע בעלי אגרון כותבי עיתונים ומנהלי המוסדות, ומריבים זה עם זה, כל אחד צועק אני אמליך ופוצעין זה לזה מוחם והאחרון שגבר עומד ומכריז יחי המלך, מיד מודיעים שהולך לדרוש בישיבה הידועה שיחת חיווק ומעבירים בשידור חי לחו"ל, למחרת מפרסמים בעיתון היומי ש'מרן' דרש וגועים כל העם בצחוק.

עד דור שפל זה לא ידענו ולא שמענו על איזה 'פראצעדור' של בחירת 'הגדול' גם לא ידוע על תואר 'רשמי' לגדול, למשנה לגדול, לממלא מקום הגדול, גם לא ידענו מעולם על קואליציות המגעילות של 'גדול זה הולך עם זה' וכדו', כל אלו מעולם לא נשמעו משום שמעולם לא היו, גדול הדור היה החכם המופלג שבדור, שכל הדבר הקשה אליו וביאון, כל רב בישראל ידע שבמקום של שאלה בעגונה פונים אליו, לא העגון ולא העגונה היו שותפים בהחלטה מי יפסוק בהלכה זו, גם השוליא דנגרא ידע שבדברים שאין לו עסק עמהם אינו מאן דאמר, ואפילו אם ידע קרוא וכתוב הניח למרא דאתרא להחליט בעצמו את מי שישאל בשאלה חמורה זו, גם לא ידוע על כנופיות טרור שמאיימים על מי שיעזו לשאול רב אחר, מחלוקת הפוסקים היתה, וכך היא דרכה של תורה, כל אחד מברר ומוכיח מתוך הגמ' והפוסקים להיתר או לאיסור והשני משיב ומתרץ שואל ומקשה עד שההלכה יוצאת מחוורין כשמלה ויוצא הדין לאורה, ובמקום שהיה פירכא היה כל תלמיד רשאי ומחוייב לשאול ובמלחמתה של תורה אין משוא פנים, לא שמענו מעולם על אחד ששייב לשואל "שאלה זו שייכת אך ורק לגדולים ומה לך להכניס ראשך בדבר שאינו שלך", ובמקום שרב או תלמיד קטן שאל כענין ומפריך תשובה של גדול הדור, היה מודה ולא בוש לאמר טעיתי, ולא היה שולח את 'בריוניו' להכות באגרופ רשע את 'המחוצף' שהעז לחלוק על גדול הדור, כל המושגים הזרים והנכרים האלו התחדשו בדור שפל ואפל זה, ובדין, אם התורה היא לחיווק הכפירה הציונית, והמצות הם 'נהלים מוסריים' אזי 'הגדול' פירושו

או האם כל בעל שיבה שבעתון היומי הוחלט להכתירו כ"מרן" נהפך לגדול בישראל.

לפני שדנים מיהו "גדול בישראל" צריך לדון מהו בכלל "ישראל", אמנם ודאי כל מי שנולד מבת ישראל דינו כישראל ומחוייב בכל חיובי התורה, אבל אם אינו מחזיק בדת ישראל, אם אינו עושה מעשה עמך, אינו אחיך בתורה ומצות, בזה הוציא את עצמו מן הכלל, ואין לנו שום חובת ערבות עליו, אין מחזירים לו אבידתו ואין נותנים לו צדקה.

אמנם לא כל מי שטעה בדין או אפילו בכמה וכמה דינים, הרי זה ישראל גמור לכל דבר, ואם כי מחוייבים להוכיחו לברר לו עד כמה שאפשר שהוא טועה, אעפ"כ אפילו אם מחזיק בטעותו הרי זה בחזקת כשרות לכל דבר.

לא כן ביסוד האמונה שגם אם טועה הרי זה מין ואפיקורס, ואפילו אם הוא 'תינוק שנשבה' ומינקותו שמע רק כפירה ואינו יודע כלל שיש אמונה בעולם, כל זמן שמחזיק בטעותו נידון כמין ואפיקורס ואין לו שום דין ישראל ויינו יין נסך ואין מצרפים אותו למנין.

הציונות היא כפירה בעיקר, הציונות מכחישה שכר ועונש, מכחישה בהנהגת שמים, מכחישה את מהות ישראל שהוא עם סגולה ממלכת כהנים, הציונים אומרים שישראל הוא עם ככל העמים, עם נאציאנאלי וממילא צריך נשק לשמור על עצמו, הציונות אומרת אין תורה מן השמים לית דין ולית דיין והמדינה שהקימו היא תוצאה מאותה כפירה ואמצעי להביא אליה.

וא"ת והרי היו ציונים 'דתיים' 'שומרי מצות' תשובה, המצות שאותם ה'דתיים' קיימו לא היו משום שהם מצות ה' - דא גזירת אורייתא, רק כסמלים לאומיים והיסטוריים, השבת, המועדים, המצה הסוכה נרות חנוכה הכל הוא עבורם סמלים היסטוריים עפ"ל, הקיום הרפוי באותו ציבור אינו 'במקרה' אבל הוא האופן המדויק של קיום 'טקסים סמליים'.

הציבור המכונה היום 'חרדי' הוא ביסודו אנטי ציוני, רוב רובו של גדולי הדור העבר היו כולם מתנגדים גמורים לכל עצם הרעיון הציוני והכריזו עליו שהוא כפירה וכחש בתוה"ק.

הבלבול החל משאלה (שעסקנים שונים עשו מזה 'שאלה') פרטית לא עקרונית, האם יש דרך ואופן לשתף פעולה עם כופרים ומומרים בשביל הצלת הדת מ'בפנים'.

"מרן" איטשע מאיר ישב על המדוכה והכריע לחיוב, הוציא במרמה ואיומים חתימות והפך את ה'היתר' ל'חוב קדוש' שמי שמפקפק בו מהרהר אחר רבו וכו' וכו'.

מאיך צעקו שלומי אמוני ישראל שמעשה זה מלבד שהוא אסור כמפורש בחז"ל אסור להתחבר לרשע אפילו לדבר מצוה (אבדר"ג) יותר מכך הוא התחלה של חיבור ברעיון, ברגע שנוטלים חלק בכל הנהגת הכפירה נעשים חלק ממנה כהמזרחי, מצות ה' גם הם הומרו ל'הווי יהודי' מציבור 'מאמין' הפכו לציבור 'תרבותי' ומוסרי ואיכותי, הישיבות ל'פלוגה צבאית' שנלחם בקרב ע"י לימוד תורה וכתבת חידו"ת...

בתחילה הכחישו זאת מכל וכל, הדור אשר זכר את יוסף, והתבייש מההמרה הנפשעת שהוא עשה במו ידיו, אותו דור עדיין היה

מנהיג כנופיא, מוכתר העירה, או מלך החמולה, שם מתאים בהחלט לכל ההנהגות המוזרים הנ"ל, ה'תורה' אינה רק קרדום לחפור בה, אלא פטיש לרוצץ גולגולות של מי שעומד בדרכם המושחתה.

קהילה בתוך הקהלות אנשים בין אנשים, הוא שאלה ישנה נושנה שאו"ה טוענים לישראל "שובי שובי השולמית", וכנסי משיבה מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים, שלנו גדולה משלכם, ואם כעת נדמה לכם שאתם ברומו של עולם ושולטים בכיפה, לא יארכו הימים ותתגלה טעותכם המר, באיזה שקר חייטם עשרות שנים, באיזה תרמית וכזב האמנתם, יתגלה הפרצוף הצבוע של אלו שהנהיגו אתכם לשאול תחתית, אלו שמכרו את בניכם לרוצחים אכזרים תמורת שלמונים, אז תשאלו אתם מדוע לא 'הרהרנו אחריהם', מדוע אטמנו אוזנינו מדעת אותו מיעוט שגרוננו ניחר מרוב אזהרות וקריאות הצלה, מדוע קיבלנו בכזה פשטות את ההסבר העיתונאי שכל מטרתם לבזות גדולי ישראל, ואין צורך להתייחס אליהם כלל, מדוע לא ישבנו פעם אחד לפחות בכובד ראש וברצון אמיתי לברר ולהבין מה הם אומרים אולי יש ממש בדבריהם, אולי אנחנו טועים והם צודקים.

לא הרהרתם משום שנוח לכם לילך עם הזרם, פחדתם מהתשובה, משום שבעומק הלב ידעתם שהתשובה היא לאו דוקא אותה שהייתם בוחרים בעצמכם, התשובה היא מרה מאוד, ולזה העדפתם להמשיך בהרגל להאמין לשקרים וכל אימת שהאמת ניצבה למול עיניכם הפכתם עצמכם לצד השני ופטרתם עצמכם בתשובה השדופה "מי הם ומה הם אותו קומץ שולי", תשובה שמספקת בהחלט בזמן שהחושך שולט ללא מיצרים, אבל כשכל הבנין יתמוטט יתנדף כעשן, אז תדרשו לענות על כל השאלות האלו לא למצפונכם, אלא לפני שופט צדק, בעולם שכולו אמת ודובר שקרים לא יכון לנגד עיניו, ביום מן הימים יתברר לכולכם שאותם המכונים אצלכם קומץ שולי הוא אמנם קומץ אבל לאו דוקא שולי, יש עולם הנקרא בגמ' 'עולם הפוך' עליונים למטה ותחתונים למעלה.

נטורי קרתא מעולם לא נזקקה לשאלה האם פלוני המוכתר גאון או הדיוט, משום שלו יהי שפלוני המוכתר הוא גאון הגאונים וחכם הרזים וכל שם ותואר שהדיבוקו עליו, ברגע שנוטל חלק בהנהגת הכפירה והמרידה במלכות שמים, כל גאונותו וחכמתו הוא סם מות, וכמו שאמר הגר"ח מבריסק צוק"ל שאפיקורס הוא ליסטים ואם בנוסף הוא גם תלמיד חכם הוא ליסטים מזוין, גם אם שמונים שנה שימש בכהונה גדולה כשיוצא לתרבות רעה, אין אומרים כזה ראה וקדש, אלא אומרים לו צא טמא, וגם אם עלתה בידו להטות רבבות מישאל להעבירם לצד הכפירה, אין האמת משתנה כמלא נימא, גם אם כל העולם ח"ו טועה אחריו ונשאר אחד יחיד, הוא ישאר המאמין, וכל השאר תועים ומותעים אחר כפירה ומינות, באותו תוקף, שאם אחד יחיד היה תועה אחריו וכל העם היה מבין את הכפירה והמינות שבו האמת עד לעצמו, התוה"ק נצחית, וגם אחרי שכבר עברו מאות ואלפים מסלפים החל מהצדוקים והבייתוסים ועד המסלפים שבדורינו את כולם ישא הרוח.

נטורי קרתא אינה קהילה, ולא מפלגת נמנעים, השם האמיתי שלה הוא 'יהודים' אלא שבזמן מבולבל ומוזיק אשר מומרים וכופרים קוראים לעצמם יהודים, ופושעי ישראל מכנים עצמם בשם הקדוש 'ישראל' הרי מי שרוצה לומר שהוא יהודי כמו היהודים בכל הדורות, בר ישראל ולא ברבר כופר ומורד, קוראים לו 'נטורי קרתא' והטענה עד מתי תשארו מיעוט מושפל ונרדף, מדוע לא תצטרפו לצערעמאניע,

ליום היארצייט של קדוש ישראל מרן הרב הקדוש רבי ישראל מרוזין זצוקללה"ה נביא בזה זיקוקין דנורא דנפקי מיניה, ודבריו הקדושים המתאימים מאוד לדורנו דור עקבתא דמשיחא.

גאולה בלא הקב"ה מעכבת את הגאולה

סיפור רבינו ז"ל מסאטמער בעל ויואל משה, "עס האט מיר דערציילט א ריזינער אייניקעל, אז דער ריזינער, ווען עס האט זיך גטוהן וועגען ר' הערש קאלישער, האט דער ריזינער געזאגט: אז ווי אזוי ווערט דע גאולה, אז דער אותיות גול"ה לייגט מען צו דער א' יחודו של עולם ווערט פון דעם גאולה, אבער טאמער עס איז נישט דא (מען נעמט אוועק) דעם יחודו של עולם איז עס דאך מעכב דעה גאולה. (משכנות הרועים חלק א עמוד קנ"ו)

אש מן השמים תרד לנביאי הבעל

ושמעתי מפ"ח מפורסם ואיש מהימן ששמע כמה פעמים מאביו ששמע מחותנו אשר הי' רגיל אצל הרב הקדוש מרוזשין זי"ע יותר מעשרים שנה, ושמע מפ"ה קדשו דיבורים אלו, תדעו דכמו שירד האש מן השמים לאל"ה בהר הכרמל ולא ירד לנביאי הבעל, בעיקבתא דמשיחא יהי' ההיפך שירד אש מן השמים לנביאי הבעל ויהיו הנסיונות גדולים ועצומים קשים ומרים, ואני עומד ומזהיר לכם על זה למען תדעו להיות זהירים בדבר. (על הגאולה ועל התמונה עמוד קל"ו) הנה ידוע שהאיש המהימן שממנו שמע רבינו הדברים הנ"ל הוא הרה"ג הישיש מוה"ר יעקב טייטלבוים ע"ה, ושמעתי בשם הרה"ח מוה"ר שמואל בנימין שישא ע"ה ששמע מו"ר יעקב הנ"ל עוד דברים נוספים שהי' מקובל אצלו מהרה"ק מרוזין זי"ע שנראין כמו השלמה לדברים הנ"ל שאמר: תדעו שקודם ביאת המשיח כמו שיהיו גדולים וצדיקים שיבררו דרך האמת מהתוה"ק, כן יהיו מנהיגי שקר שיבררו ג"כ מתורה נביאים כתובים ש"ס בבלי וירושלמי וכו' היפוך מדרך האמת כדרך הרשעים ותדעו להשמר מאוד מהם. ושאלו אותו א"כ איך נוכל להכיר אותם, והשיב שהמבחן הזה יהי' בידיכם שבאם על אנשים יראים וכשרים ימצא תמיד חובה וירחק אותם ועל רשעים ימצא תמיד זכות ויקרב אותם הרי זה סימן שהוא ג"כ מהם והרחק תרחיקו מאתו" עכדה"ק. (הדור האחרון עמוד קכ"ב)

יהיה קשה להשאר באמונה כמו לטפס על קיר חלק

בגמרא (סנהדרין צ"ח) ייתי ולא אחמיני' משום שקודם ביאת גואל צדקנו יהיו בעולם נסיונות גדולים כמו שאמר א"ז מרוזין זי"ע **שבעיקבתא דמשיחא קשה יהי' להחזיק ביהדות כמו שקשה לטפס על כותל חלק, לפיכך אמר ייתי ולא אחמיני' שלא להביא עצמו לידי נסיון.** (בינת ישראל להרה"ק רבי ישראל מגראדזיסק צוק"ל פרשת ואתתן)

צריך להפקיר את הענוה הפסולה במלחמת ה'

ויש שלא ירצה לילך בדעתם הנכזבה, אבל עכ"פ נתקרב (בפיתוי היצר) שאין ללחום עם הציאניסטען, ויתן בלבבו ענוה פסולה לומר מי אנכי במעשי שאוכל ללחום מלחמות ה' בגבורים הלא ידעתי מך ערכי. אמנם אם כונתו באמת לש"ש צריך ללחום למען כבוד שמו ית' ותורתו גם לבטל ולהפקיר את מדת הענוה שלו". (שער יששכר עמ' ל"ז)

משה: זאת הלא ברור כי העם הערבי שמספרם עולה למאות מיליונים ויותר, לא ישקטו ולא ינחמו כל עוד קיימת המדינה הציונית על המפה, הפאלאסטינים מצד אחד והחיזבאללה מצד אחר ושאר ארגונים הידועים בשמותם או לא ידועים, סוריא איראן ושאר המדינות הערביות, כל אלו לא ישקטו נוכח קיום המדינה הציונית במזרח התיכון - הפאלאסטינים כמו שאר הגוים לא יבחנו בשום פעולה לעשות למען עצמאותם ולאומיותם - שאר הערבים שהקמת המדינה היתה על חשבונם ובהתנגדותם המלאה וכל שכן עשרות אלפי גואלי הדם שסבלו או שסובלים מרורות מהקמת המדינה וקיומה, כל אלו לא ירגעו לעולם כל עוד שונאם ואויביהם הגדול ביותר - המדינה הציונית עדיין קיימת - העמים הערבים כולם עומדים הכן לעזרתם של אחיהם הפאלאסטינים שהמדינה גולה ונטלה מהם את אדמתם ורודה ומתאכזרת עליהם תמידין כסדרן, הלא זאת תוכל לראות כי מצד הערבים לא ירדה ושביתה מלחמתם ודרשותיהם ופעולותיהם רק ההיפך, כי הללו מתארגנים מתגדלים ומתחזקים מזמן לזמן משנה לשנה יותר ויותר באין הפסקה כלל, דמם תוסס בקרבם לנקום נקם בציונים המתקוממת עליהם ורודה בהם, ברור הוא כי ע"פ דרך הטבע המצב לא ישתנה כי אם לרעותא, ומי יודע מה יולד יום, ועכ"פ זה ודאי כי לא באחד הימים יפסיקו מפעולותיהם והשקט ישורר כבעבר המתוק כל כך.

הפתרון המזרחי והאגודאית למצב, לפעול מול הערבים ביד קשה לבערם ולהשמדם בכל האופנים והמצבים - חיסול גדול ותכליתי עד השמדם ואיבודם לגמרי, ומסתמא הנך בר דעת ולו בר דעת קטן בכדי להבין כי אין זאת כי אם שטות וטפשות שאין כמוה, הלא הארגונים והאומות הערבים כולם לא ישקטו כלל אם יכריזו מלחמה על מי שהוא מאחיהם הערבים, ובכל כוחם ומאמצם יתקוממו כל השונאים כולם כנגד המדינה, והמצב לא ישקוט כלל בדרך זה, רק תעלה ותגדל המדורה עד שהבערה ללהב יצא רח"ל, ותגרוו בעקבותיה מלחמת עולם שלישית, והכל מסיבת המדינה הלזו - הלא דבר הוא.

הלא תראה כי המדינה הציונית בעצם קיומה ובמעשיה המתועבים, הביאה שואה נוראה ואיומה לכל עם ישראל בכללותה בארה"ק ובכל העולם כולו, בכך כי בכל מעשיהם ופעולותיהם המתועבים והמופקרים מתחזים הללו בזיוף כמייצגי עם ישראל כולו, ואין פוצה פה ומצפצף על דבר זה, ואדרבה הלא העתונים החרדיים כולם עומדים בשיטה וביד אחת עם המדינה הציונית ופעולותיה, ואף בחזוק גדול יותר מן הציונים עצמם, והמצב הולך ומחמיר הולך ומחריף, ועם כל זה עדיין אין פוקח עין לראות את המציאות הפשוטה הזאת כי המדינה הציונית הינה הרת אסון הכי גדולה לבית ישראל, וכי אין בפעולותיה שום הצלה וישועה לעם ישראל כי אם ההיפך כי בקיומה ובכל פעולותיה מסכנת את הישוב בכלל וכל ישראל בכלל.

איך יערב לך אכול ושתה, לילך בנחת ובשלוה ולהתענג בקריאת עתונים חרדיים או חילונים, לרצות בקיומם והצלחתם של הרוצחים שפלים הללו, ביודעך ברורות כי לכל אורך פעולותיהם שזור שפך דם ענקי, והטלת שואה איומה שאין כדוגמתה על כל ישראל. הלא מה תועיל בדרך הטבע להשקיט את המצב באיזה אמירת קאפיטל תהלים ותקיעת שופר או חצוצרה בכותל המערבי או אצל מקובל אלמוני או פלמוני בעוד קיים הרצון לקיום המדינה הלזו ולהמשך פעולותיה, הלא ידיכם דמים מלאו, כי ההסכמה למדינה הינה הסכמה גמורה גלויה ומפורשת לסיבה הישירה והגורם העיקרי לכל הצרות והאסונות, פקח עיניך וראה נא את דבר האמת הזאת, הפשוטה וברורה בשכל הישר של כל מי שעדיין לא נתפתה לרוח ודעת הקהל הנתונה תחת השפעת כותבי העתונים, השולטים על הציבור שליטה גמורה להכניס בם דברי הבל ורעות רוח שטות ושגעון נגד התורה ונגד המציאות הפשוטה, על ידי כמה דברי חלקלקות ומילים נאותים הערבים לנפשות הקוראים קצרי הדעת וקטני המוחות.

נראה כי די לך עתה באלו הדברים המועטים, למען תפקח עינים במקצת לראות ולהבין את פני הדברים כפי שהם באמת, בהשקפה נכונה ואמיתית, לבל תחיה במציאות השקרית שהציבו לנו במרמה העתונים החרדיים ורוח הקהל היונקים מהם ומתפטמים מהבליהם ושותים בצמא את דבריהם, עד שענינים להם ולא יראו לראות את פני המציאות הפשוטה לאשורו.

שמואל יצחק: מה אומר לך ומה אענה על דבריך, אומר לך את האמת כי מעולם לא השכלתי לראות ולו במקצת את המציאות הפשוטה כמו

נכון הדבר אכן כי טוב היה הדבר לולא הוקמה המדינה בא"י, אשר זוהי הסיבה להצתת אש הערבים דרי המקום מעולם וכמו שכבר ביארת אתה, אבל זאת אינה משנה לנו את המציאות של עכשיו, כי המדינה נחוצה עתה לאחר מעשה ליהודים הדרים כאן וכנ"ל, ומה שכתבת כי הלהב והשנאה של הערבים לא ישבותו כל זמן קיום המדינה, אכן זאת צרה גדולה היא שאין לשום אחד מזור ומרפא לה ה"י, אבל ביטול המדינה זאת פשוט וברור כי אינו פתרון כלל, ואך פגרום גדול וענקי יתחולל אז בכך, כששונאינו נפש מכל הצדדים יבצעו את זממם, ואת ההמשך אין להאריך - האם פתרון הוא זאת?

משה: התשובה לדבריך באמת נראה כי אתה צריך להשיב, כי באמת כל דבריך שדברת עתה נסתרים הם מתוך עצמם, ואין מן הצורך להוסיף עליהם דבר או לתרצם, כי אם לברר את דבריך שאמרת, ואת האמת והישר תראה אתה בעצמך מתוך דבריך שלך.

לפי מה שהנך דובר עתה, הרי שהנך בטוח כי ביטול המדינה בכל אופן הינה סכנה ממשית באין שום ספק, ולעומת זה אינך מכחיש כלל כי עצם היות קיום המדינה גם זאת הינה סכנה שאין כמוה, הרי שלפי דעתך אין שום עצה ופתרון על פי דרך הטבע לצאת מכל המערבולת המחרידה שנקלענו אליה בעשרות שנים האחרונות, דהיינו פירושו כי נזור ח"ו על עם ישראל סכנת כליה ואבדן בצורה מחרידה ביותר, באין שום דרך מפלט והצלה כלל, והכל מסבת הקמת המדינה שלפי דעתך אין עתה שום אופן הצלה בגללה, ועם כל זאת הנך שליו ורגוע בדעתך ובלב שקט הנך אומר בפשטות כי ההכרח הוא על המשך קיום המדינה אחר שאתה יודע בוודאות כי עצם קיומה מביא שואה איומה המתגדלת ומתחזקת בכל יום ויום ואחריתה מי ישורנו, ומסתמא הנך עומד איתן בדעתך בכך הן משום חלק הסברא הפשוטה כי הנך סובר כי כך טוב יותר, והן כי על פי התורה הוא כן שצריך להחזיק במדינה כך, אבל עכ"פ חוץ מדרך אבדון זו אין ברצונך לשמוע כלל כל פתרון אחר.

אבל האמת כי אין שום ספק, שעל ביטול המדינה - מקור כל האסונות, בלא שום צער ונזק עומדות הרבה פתרונות, ואם ירצו אומות העולם או אחרים בכך הרבה דרכים יש להם איך לבצע זאת, וגם על פי דרך הטבע והסברא הערבים עצמם ירגעו וישקטו אם ההסכם ישיביע את רוחם ורצונם, וגם בביטול המדינה יתרצו למדי כמובן למשכיל, וכל שכן אם ידעו כי היהודים מתנגדים למדינה ואין להם שום חפץ בה ואינם משתייכים לה כלל שלא יגעו לרעה בהם כלל, [כנודע טבעם כי בדבר חנופה קטן משנים את דעתם ורוחם, וכעסם העולה עד לב השמים, נמוג ואיננו מרגע לרגע] והנסיון כבר הוכיח זאת בכמה וכמה מקומות ואין כאן הצורך והמקום לפרט, ואך לדוגמא כי במדינות סוריא ואיראן - אויבי הציונים והמדינה בלב ובנפש, דרים כמה וכמה קהלות נכבדות של יהודים החיים שם בטוב ובנעימים, בלא סכסוכים ושנאה כלל, [בשלוות הנפש יותר מהדרים בגאולה הציונית] ואין לערבים שם שום טעם וסיבה וענין לנגוע בהם, כי מגלים הם את דעתם בבירור כי אין להם ולמדינה הציונית ולא כלום - יהודים אינם ציונים וציונים אינם

יהודים, ואין להאריך בראיות ודוגמאות על דבר זה המובן למשכיל ונבון אחר הבינו את השתלשלות הדברים, והמציאות האמיתית לאשורם.

– הנה כל זאת ביארתי לך במבט עולמי על המציאות הפשוטה בשכל הישר של כל בר דעת פשוט בלתי משוחד, אבל לנו יהודים שומרי תורה מאמינים בני מאמינים החוב לדעת כי תוה"ק היא הקובעת ומכרעת בכל, היינו לא רק בדברי הלכות התורה והליכות עולם פשוטים, כי אם אף בדברי הרשות ועניני עולם, כי התורה נותנת מכוונת ומייצעת דרכי עצה לאדם איך הצורך והראוי לעשות להצלחת דרכו, וזאת אפשר למצוא בתורה אין ספור פעמים על הרבה ענינים, ומחובת האמונה להאמין כי עצת התורה בעניני העולם אכן כן הוא, וכי אם להפך מכך עשה להפך מדרך הישר והוא טפס ופתי בעשותו פעולה בלתי הוגנת ומועלת, ודבר זה הוא יסוד איתן ומוצק.

וזאת אשר ברצוני לבאר לך כי על פי דעת התורה והאמונה לא רק שהקמתה וקיומה בכל רגע אסורה בחמורות, רק שגם אסון וסכנה היא לנו בכל

המובנים והפרטים, הן משום המציאות הפשוטה [אשר אכן כן הוא כפי המתרחש] מכל הדברים בכל המצבים והן משום עונש שמים, ובביטולה שלום ושלוה יהיה לנו בעז"ה, וזהו הראוי לנו לעשות בכל המצבים שיהיו – לבטל את המדינה בלא שום חשבונות ותנאים כלל, ובוזה ורק בזה תהיה הצלתנו בדרך הטבע ושלא כדרך הטבע כנ"ל.

בעצם, הדברים הנם פשוטים וגלויים, אבל הם מחויבי התבוננות אמיתית בדעת ישרה, וכידוע מה שכתב בעל המסלת ישרים ז"ל בהקדמת ספרו כי כל מה שכתב בספרו הם באמת דברים פשוטים אבל כנגד מה שאמיתתם גלויה לכל כך ההעלם מצוי בהם והשכחה רבה, וע"כ אין התועלת נלקט מהקריאה מקופיא כי אם בהתבוננות אמיתית ומעמיקה, ובודאי שהבא ליטרה מסייעין אותו, וה' יהיה בעוזך להשיג דעת האמת בתוך ימי החושך והבלבול בזמנים אלו, לראות ולהבין דרך ה' ודרך האמונה ודרך התורה ועיקרי הדת בשלמותן באמת, כי קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת.

מלחמתנו

בהיות שישנם כאלו הדוגלים בשם מלחמות על קיום הדת, ובתוך דבריהם אינם מזכירים כלל את עצם הענין הברור שמדינה לישראל אפילו חרדית הינה כפירה בה' ובמשחיתו, אלא כל מחאתם אינה כי אם דרישה פשוטה ובקשה מראשי השלטון. ללא שום התנגדות לכל עצם המדינה והכרזת "איני מכיר", גם יש שמגדילים עוד יותר ומשתמשים עם הידברות בכוחות השלטון של הציונים למען מלחמתם הנכזבת, וכמובן שע"ז גורמים לבלבולים גדולים כי כל מלחמתם נראית כהודאה לעצם ציונות, לכן ראינו לפרסם דבריהם הברורים של רבותינו נב"מ זיע"א אשר מהם נראה בבירור אופן מלחמתנו הנכון כנגד קליפת טומאת הציונות.

הרבה עם הציונים עבור מעשיהם בהריסת הדת ומינות וכפירה רחמנא ליצלן, אבל בעצם הרעיון הטמא שלהם של יציאה לחירות ועשיית מלוכה טרם ביאת המשיח, שזה הוא העיקר של השורש פורה ראש ולענה, בזה נתפסו הרבה כשרים מישראל, כי גדול כח היצר המסמא עינים בזה ולא שמו על לבם. והיה סיוע לדבר הרע הזה מרוב העם מהם במעשה ומהם בדיבור באופנים שונים ומשונים אשר טח עיניהם מראות כי בנפשם הוא.

(הקדמה לספר ויואל משה)

ואף אם יהיו כל חברי הממשלה כולם אהובים כולם ברורים אף כתנאים ואמוראים, מכל מקום אם לוקחים הממשלה והחירות מעצמם טרם שהגיע הזמן הוי דחיקת הקץ שהיא כפירה בתורה הקדושה ובאמונה.

ויואל משה מאמר ג' שבועות סימן ע"ז)

הגה"ק משאפראן זצוק"ל

שמחתי שאתה מבין היטב האיך צריך להתרחק מכל טעות אשר גבר בעוה"ר עתה מיום שנתיסדה בעוה"ר המדינה הטמאה של הציונים, והיא ממש "עבודה זרה" ו"מינות גמור".

ותדע אהובי בני נ"י שגם אם הי' מנהלים מדינתם, אפילו לא כמו עתה, אלא הי' מכבדים שומרי תורה, וגם הי' נותנים חוק שכל מה שנעשה בהנהלת המדינה צריך להיות לא נגד חוקי התורה הקדושה, אפילו הכי כל הרעיון של מדינה זו הוא טמא.

(תורת א' חלק ד' מכתב ל')

שהוא נגד לאמונה, הרחקנו אותו עד קצה האחרון.

אין אנו מדברים באלו הציונים החפשים שפקרו מעליהם עומ"ש לגמרי, כי אין אלו ציונים רק רשעים.

רק אנו רומזים אל המזרחים אשר בחיצונותם המה פורשים טלפים.

(החומה תשכ"ט)

הגה"ק רבי מרדכי ראטטענבערג זצוק"ל

ולדידי פשיטא לי שגם בלעדי הטעם שאין לנו להתחבר עם החפשים, נגד רצון ד' ונגד טובתן של ישראל הוא לכוון ממלכת ישראל טרם בוא שליח ד' משיח צדקינו אשר אנו מחכים לו בכל יום שיבוא.

(שו"ת יד מרדכי סימן נ"ג)

הגה"ק רבי מרדכי חיים מסלאנים זצוק"ל

אמר על אלו שמחפשים מדינה על פי תורה, למה הדבר דומה, לאחד שקנה 'חזיר' לאכילה, ולקחו להשחוט שישחוט אותו בכל ההידורים ויבדוק את הריאה וכל האברים אם אינו טריפה - אמר לו השוחט: מה לך מהחלף הכשר והטוב ומהריאה הכשרה אם החזיר טריפה ואסור לאכלו. כן בענינינו: המדינה (בעצם) הוא חזיר, אפילו אם תהיה מהדרין למהדרין היא נשאת חזיר...

(משמרת חומותינו תשי"ז, דף ק')

הגה"ק מסאטמאר זצוק"ל

ובעונותינו הרבים רוב העם שבכל הכתות היו אמצעים לסייע לזה, כי גם מהכשרים שבישראל אף מאותן שלחמו

הגה"ק מהרש"ב מליובאוויטש זצוק"ל

בדבר שאלתם אודות הציונים והבאנק שלהם, הנני להשיב להם בקצרה:

הנה אם גם היו האנשים האלו שלמים עם ה' ותורתו, וגם היה מקום לחשוב שישגו מטרם, אין לנו לשמוע לדבר הזה, לעשות גאולתנו בכח עצמנו, והלא אין רשאים גם לדחוק את הקץ להרבות בתחנונים ע"ז, וכש"כ בכחות ותחבולות גשמיים, דהיינו לצאת מהגלות בזרוע אין אנו רשאים, ולא בזה תהיה גאולתנו ופדות נפשנו.

(מתוך מכתבו הנדפס באור לישרים)

הגה"ק מציעשנוב זצוק"ל

ואח"ז קמו אלו המכונים בשם המזרחים רק בשינוי השם לבד, ובאמת פנימיותם ושיטתם אחוזה יד המה עם הציונים, כי רעת הציונים איננה מפני שאנשים חטאים הם המחזיקים בה, כי האמת הוא בהיפך, הציונות מחלה ממארת היא בעצמותה, כפירה והכחשה לדתנו, ואשר ע"כ החטאים האלה מחזיקים בה, ו"המזרחים" האלה אומרים לטהר את הציונית, הרי הם חפצים לטהר את השרץ במקוה טהרה.

(דברי שמחה מכתב ג')

הגה"ק הבית אברהם מסלאנים זצוק"ל

וטוב שפירשת ענין הציונות, כי ענין הציונות מתנגד לאמונה, הן בתושבע"פ והן בנביאים והן בתורה מן השמים והן בתורה שבכתב - ומפני זה הטעם עצמו

המלוכה והממשלה לחי טורמים

וויבאלד ער שטייט אין וועג אין וואס דאס איז, דארף מען זיך מיט אים שלאגן.

אזוי גייט עס ביי א פארטיי און אזוי אויך ביי די גערופענע "קהלות".

דער ארט פון "ריינקייט" כאפט דער גרויסקייט וואס גרעסער איז בעסער, אויב די קהלה איז שטארק, וועמען הארט ווי שוואך איז די דעה, [און אויב עס הארט יא דארפסטו עס באגראבן וואס שנעלער קיינער זאל נישט באמערקן דאס פאראיבל, ווייל עס קען דיר קאסטן טייער...]

נאר א קליינער ביישפיל.

בעלזא. ווער עס ווייסט איז געווען ביז די צווייטע וועלטס קריג א שטיק פייער, בעלזא איז געווען דער סימבאל פון מלחמת ה' סיי די מלחמה מיט ציונות און אגודים און סיי יעדע זאך וואס עפעס א ריח פון ציונות נודף הימנו, דער סאטמערער רב האט זיין פייער קעגן ציונות געלערנט אין בעלזא.

נאכן קריג האט דער בעלזער רב געביטן פארשידענע זאכן, און צוליב דעם האבן נאך אפאר טויזנט געדרייט די דעה מן הקצה אל הקצה, אז צו סידור קידושין פון בעלזער רב אליין האט מען ליידער מכבד געווען נישט ווייניגער ווי דעם 'רב' הרשעי' אונטערמאן, און די שטארקסטע קעמפערס פאר 'אגודה' עד היום איז די פייערדיגע לוחמים קעגן אגודה, און אלע טויזנטער 'חסידים' וואס ביז נישט לאנג צוריק האבן זיי געקענט הארגענען לעבעדיגערהייט איינעם וואס איז נחשד געווארן אויף לערנען בצנעה דף היומי, זענען בין לילה געווארן פייערדיגע אגודיסטן, מען פרעגט שוין נישט מען קוקט גאר נישט, וואס די הייליגע אגודה טוט איז הייליג, און אויב ביז איצט איז נישט געווען הייליג איז עס איצט אבער נתקדש געווארן, ועד היום הזה באלד פופציג יאר שפעטער, גייט די 'הייליגע קריאה' נאך אלעס אן, קדושה ראשונה, די מלחמה קעגן אגודה, קידשה לשעתה ולא קידשה לעת"ל, קדושה ראשונה יש לה הפסק, אבער קדושה שניה אין לה הפסק, אזא פנים האט עס ווען אידישקייט ווערט איבערגעזעצט אויף א פארטיי און א קהלה, און מיט איין קליינער דריי איז אלעס בטל ומבוטל, אויס מלחמה, אויס התבדלות, אבל יש כאן פארטיי, קהילה, ראשי הקהילה, מיט נאך א באוואקסענע סטאדע 'בהמות' וואס ווערן נאכגעשלעפט נאך יעדע טפשות און טרייפקייט וואס שטייט אין צייטונג.

דער הייליגער סאטמערער רב בפרט האט דאס איבער גע'חזרט' הונדערטער מאל, דער באגריף "פארטיי" האט ער געוואלט אויסרייסן פון שורש, א איד האט נישט מיט פארטיי, די הייליגע תורה האט נישט מיט קהילות און ראשי קהילות, די תוה"ק איז נצחיות, די אמונה איז נצחיות, און אפילו די גאנצע וועלט זאל שרייען פארקערט דארף א איד זיך גארנישט רעכענען מיט דעם, און

זיך... האט מען עס געמוזט פארענטפערן בק"ן טעמים אבי די פארטיי זאל בלייבן גערעכט.

דאס איז ליידער וואס איז געשען מיט 'אגודת ישראל' וואס איז אויפגעשטעלט געווארן זיך צו שלאגן מיט ציונות, און אלע אירע מיטגלידער זענען געווען יראים ושלמים, און האבן געמיינט אז מיטן זיך פאראייניגן מיט די 'אגודה' פירן זיי די ריכטיגע מלחמה אין ציונות, אבער נאכן ווערן 'אגודיסטן' האבן זיי אנדערש געטראכט, און מער ריכטיג זיי האבן שוין נישט געטראכט, אנדערע האבן שוין געטראכט פאר זיי, עס איז שוין געווען א צייטונג, א מועצת א וועד הפועל, א הנהלה, מיט א מזכיר א.א.וו. און ווען עס האט אנגעהויבן פארקריכן, האבן אלע געשוויגן, קיינער האט שוין קיין ווארט נישט גערעדט, מען טאר דאך נישט אפשוואכן די פארטיי, מען טאר נישט לאזן די 'שונאים' וויסן אז מיר פארקריכן, דאס וועט זיי דאך געבן קעגן אונז א פתחון פה, האט מען געשוויגן און פארשוויגן און ווייטער געפארן מיט די פארטיי ביז צו די טיפע ציונות, און ווייטער געשוויגן, אלעס אויף צו פארשטארקן די פארטיי וואס איז אויפגעשטעלט געווארן אויף 'מלחמה מיט ציונות'.

אזוי איז דאס ווען עס רעדט זיך וועגן פארטיי, די פארטיי איז דער עיקר און אלעס ארום איז א טפל, און ווען די אמונה שטעלט זיך געגן די פארטיי און אירע אינטערעסן, דארף מען פארמאכן די אויגן און לאזן די פארטיי פארן ווייטער.

ווייל דאס מיינט דאך 'פארטיי'. דער באגריף 'קהילה' לויט איר היינטיגע באדייט איז נישט קיין סאך אנדערש פון א פארטיי, און אלע אומגליקן וואס די פארטייען ברענגען, ברענגט דאס אויכעט, אלע "חברי הקהילה" ווערן משועבד ווי א אפותיקי צו די קהילה, און מער ווי אלעס איז זיין דעה משועבד און ביז א קורצע וויילע מאנט דער 'משעבד' זיין שעבוד און דער מענטש האט שוין מער נישט זיין אייגענע דעה, טראכטן אדער נישט טראכטן, דארף מען פרעגן ביי די ראשי הקהילה וויפיל זיי לאזן קענסטו וויפיל זיי לאזן נישט קענסטו נישט, אפילו אויב דו ווילסט, אלע געפילן ווערן איבערגעדרייט לויט די 'צרכי הקהילה', דער אינטערעס פון די קהילה שטייט אין הויפט, וועמען האט מען ליב דער וואס שטייט מיט מיט די קהילה, וועמען האט מען פיינט דער וואס שטימט נישט מיט די קהילישע אינטערעסן, אפילו ווען דער ערשטער איז טויזנט מאל מער אויסגעהאלטן אין דעה און השקפה ווי דער צווייטער, ביי א קהלה איז דא אנדערע קריטעריאנען, וואס לויט זיי איז דער ערשטער אויסגעהאלטן אין אלעס, א חוץ אפאר דעות פריוואטע וואס שטערט נישט די קהילה, און דער צווייטער איז אפגעפרעגט אינגאנצן כאטש ער שטימט זיך אויס אין דעה און השקפה, אבער

די לעצטע הונדערט יאר האט קלאר באוויזן אז איינס פון די שטארקסטע מיטלען אויף פארפירן א 'ציבור' פון דעם ריכטיגען וועג, איז דער באגריף וואס מען רופט "פארטיי".

דער עצם געדאנק פון א פארטיי, אז יעדער איינציגער מענטש געהערט צו א הויפט פירערשאפט, ער האט נישט קיין אייגענע דעה, עס איז דא די דעה פון די פארטיי, וואס ווערט באשלאסן דורך די פירערס אירע, און נאכן באשלוס, זענען אלע מעמבערס פון די פארטיי מחוייב אין 'הלכות' פארטיי, מיט האלטן מיט דעם מיינונג, און ווער עס שטימט נישט מיט איר, רופט אויס א מלחמה אין די "פארטיי" און ממילא די פארטיי רופט אויס אויף איהם א מלחמה אויף צוריק.

אין די מינוט וואס די פארטיי רופט אויס א מלחמה אויף איינעם, איז שוין נישט קיין נפקא מינה די סיבה וואס צוליב דעם האט מען אויסגערופן אויף איהם א מלחמה, איצט - נאכן אויסרופן מלחמה - איז דאס שוין א מטרה פאר זיך, פארן כבוד און עקזיסטענץ פון די פארטיי, און דער וואס שטעלט זיך נישט צו צום קאמפף ווייל ער האלט נישט אז יענע 'עבירה' איז גענוג א סיבה צו אויפצורופן א מלחמה וואס דאס מיינט צו זאגן אז ער האט א אייגענע דעה, ער פילט זיך נישט אינגאנצן משועבד צום פארטיי און אירע באשלוסן, מיט דעם אליין האט ער זיך אויסגעשפילט פון די פארטיי, און באקומט אטאמאטיש א גט פיטורין ואיגרת שבוקין מכאן ולהבא [ולמפרע].

די לעצטע הונדערט יאר איז דער ענין פון "פארטיי" געווען איינס פון די גרעסטע און שטארקסטע מיטלען צו פארפירן אידן פון אידישן וועג, אין אייראפא פארן קריג האט געהערשט די 'פארטיי הערשאפט' א שלטון ללא מצרים, יעדער איינער - כמעט - האט 'געהערט' צו א געוויסע פארטיי.

דער ערשטער טראט אריינצוקומען אין די פארטיי האט נישט געמיינט מער ווי זיין געטריי צו די פארטיי און איר פירערשאפט, קויפן איר צייטונג, און קומען צו אירע קאמיסיעס וכדו', הונדערטער טויזנטער פרומע אידן זענען אריין אין פארטייען נישט דוקא אויף זיך צו שמדן, אין אלע פארטייען זענען געקומען אידן אויף צו בלייבן פרום, נאר זייענדיג דארט איז דער המשך געקומען גאנץ גיך.

ווייל דער עצם זיין א חלק פון א פארטיי, האט אוועקגענומען די אייגענע דעה, דער מענטש איז געווארן 'כחומר ביד היוצר' צו די אינטערעסן פון די פארטיי, און דאמאלטס ווען די פארטיי האט באשלאסן א באשלוס געגן די תורה, האט ער - לטובת הפארטיי - פארקוקט, די פארענטפערט די אלע "מחררי ריב" וואס האבן גענוצט יענעם באשלוס - אלס באווייז אז יענע פארטיי איז נישט גוט, נאר זייער פארטיי איז בעסער, (פארשטייט

פאר דעם טאר א איד לכתחילה זיך נישט אונטערוארפן אונטער א מענטשליכער פירערשאפט, יהיה מי שיהיה.

דער סאטמערער רב וואס האט אינזינען געהאט יעדע קהילה וואס ער האט אויפגעשטעלט מיט מסירות נפש זאל האבן א רב א דין א ישיבה א תלמוד תורה, און אלעס וואס מען דארף אויף צו פירן אן ערליך אידיש לעבן, האט אבער איין זאך נישט אינזינען געהאט, ער האט "פארגעסן" אוועקצושטעלן א 'ממשיך' דער קומענדיגען 'יחי אדוננו' דאס האט ער 'געלאזט' פאר אנדערע אוועקשטעלן, זיי האבן עס טאקע אויסגעפירט כדת וכדין לויט אלע הלכות קהילה ומפלגה, און פון סאטמאר איז געווארן דאס וואס עס איז געווארן.

די זעלבע זאך אויך די עדה חרדית איז געווען איינס מיט 'טורי קרתא', ביז איין מאל האט זיך קעגנגעשטעלט, 'כבוד העדה' מיט די ריינע השקפה, דארטן האבן די 'ראשי העדה' פארשטאנען אז כבוד העדה שטייט העכער ווי אלעס, דעמאלטס איז געווען דער אומגליקליכער באשלוס אז "ככל המפלגות העדה החרדית" מיט

פארטייאישע אינטערעסן פארשידענע, און די אינטערעסן זענען מכריע אין יעדע פראגע לימין ולשמאל, שטימט עס מיט אירע אינטערעסן איז דאס כשר וישר, און מען וועט פארקוקן אלע פעלערס וואס עס פארמאגט, און אויב דאס שטערט עטוואס אירע אינטערעסן איז דאס באשלאסן פון פאראויס צו יעדע מעגליכע רדיפה אלעס ווערט כשר און מותר פאר 'כבוד העדה'.

הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב, אידן זיינען אפגעטיילט פון אלע וועלטישע באגריפן, אברהם אבינו ע"ה איז געווען איינער אליין, די גאנצע וועלט האט איהם גערודפ'ט און באשמוצט. אבער ער האט זיך פון גארנישט דעשראקן, דער אמת מעסט זיך נישט לויט וויפיל שטימען מיט און וויפיל נישט, אידן בשעת מתן תורה זענען אריין בברית היטן די תורה, עבדי הם ולא עבדים לעבדים, אז חוץ די תורה האבן מיר נישט קיין שום שעבוד, קיין שום מרות, חכמי התורה האט אונז די תורה געהייסן פאלגען, ווייל זיי זאגן אונז וואס די תורה הייסט אונז טאן, וואס די תורה הייסט טראכטן, און וואס נישט טאן און נישט טראכטן.

מען דארף חזרן פשוט'ע זאכן, אין אזא צייט וואס עס איז פארפלייצט אין די גאנצע וועלט א שטף מים זדונים, כולם רודפי קדים, ווען די תורה"ק און די הייליגע אמונה איז געווארן ח"ו א טפל צום 'עיקר' האבן א גרויסע 'קהלה' די מנהיגים מאכט מען גרויס כדי צו האבן 'גרויסע מנהיגים', ואותי שכחת נאם ה', מען פארגעסט אז די אלע זאכן זענען - לכל היותר - אויפן בעסטן פאל, א טפל שבטפלים, דאס רעט מען אפילו אויב אלעס איז ריין און אויסגעהאלטן. נישט דאס דארף א איד זוכן במשך זיין לעבן, והירא לנפשו, ער זאל זאך נישט נאכגעשלעפט נאך רוחות הזמן, זאל פון פאראויס באשליסן אז ער "געהערט" נישט צו קיינעם, נישט צו קיין רב און נישט צו קיין מנהיג, געהערן געהערט מען נאר צו איינעם, בנים אתם לה' אלקיכם, כי אנו עבדיך ואתה אדונינו, אנו כרמך ואתה נוטרנו, אנו צאנך ואתה רועינו.

מען דארף פורק זיין עול בשר ודם און מקבל זיין עול מלכות שמים עול תורה, ואין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה.

האמת עד לעצמו

אבל גם אצל הללו שהבינו להתבדל מהם, באורך הזמן מתרגלים במצות אנשים מלומדה, ואש הקודש נכבית ולא חלי ולא מרגיש ביסודות היהדות ושרשי האמונה להתבדל ולשנוא כל היוצא ממקור משחת המשורר בטומאת הציונות השורפת נשמת אמונת ישראל קדושים, שיתחזקו ויתקיימו ביסודות חוקים הסלידה וההתבדלות שלא יעקור אותם שום עלה נדף של רוחות הזמן הנקראים מלחמה ויהדות, אבל בלא יסודות נעשה הכל כמעשה נערות שבכל יום או יומיים מוצאים ומבקשים מין יהדות חדשה עד החדשה שתבא אחריה כשקר אשר אין לו רגלים.

בפרט הדריס ומתגדלים בתוך מדינתם הטמאה, שכבר נתגדלו והורגלו בתוך המהומה ולא קדמו ברעת להבדלה וכבר נטמעו בתוך הטומאה ורוחותיה, ושארית אש הקודש מחממים ומבעירים לענינים אחרים אשר אפשר להלבישם על רוחות הזמן על פרצה זו ועל מאן דהו זה, ובחשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם נוטים מן האמת אל הפכה של מלחמה, עד שבעוה"ר נכבתה אש הסלידה והדברים אשר היו פשוטים מלפנים נעשו לענינים מתמיהים, ובעת בלבול וסילוף מהללו המטים עקלקלותם באצטלא של יהדות, אין נשמע כראוי זעקת אמונה ברורה, ואדרבה משלימין למחצה ומצטרפין אל כל מלחמות היהדות השזור בכל מיני סילופים, כהגדלת המסיתים והכרה במינות בבקשת רשות למחאות ודרישה לתיקון מכבוד הרשויות והשלטונות לכבד את זכות התושבים, לעשות צורת דת על שתי וערב הציוני.

קשה להכנס לויכוחים כאשר נוטים מן האמת אל חשבונות הרבים, לא יועיל רק הויכוח כיצד תתרבה הפאראד והציבור, אבל הכל בתוך רוח הזמן לקחת גם מקום נכבד בעולם הנרחב של הנקראים קנאים, ולא להיות יושב בדד נבזה מן ההולכים אחר ההבל.

אלכה ואשובה אל אישי הראשון, בראותנו סוטה בקלקולה כאשר אנשי אמונה אבדו וכולם טובעים ורצים אחר כל מין עלה נדף, נתבדל מכל אשר להם, נחזור ונשנן את זעקתם של בעלי המסירות נפש שחינוכו לבלתי להשתעבד תחת מרות ושעבוד הנהגת פארטיי אף אם רוממות מלחמה בגרום, אשר מלבד שעצם ענין הפארטיי חורבן לעצמו, כאשר תפול ההנהגה בבור תחתיות ילכו אחריה כל נאמניה, כי הטפל נעשה לעיקר והאמצעי נעשה למטרה, ועניני הקהלה והציבור נשאו ראש להיות בראש המחשבות וע"פ זאת הולכים כל עניני היהדות שלא יהיו ברורים אלא מרומים ומשתמעים לכמה אנפין.

והיה כל מבקש אמת יכרח כמטחוי קשת מכל נטיה אל השקר, והיו ליום אשר אני עושה סגולה, במחייית עמלק, ומלאה הארץ דעה.

שפת אמת תכון לעד, אין לה לאמת להיות ביישנית ולא פחדנית, האמת חזקה לעצמה ואינה זקוקה להסכמה, האמת לא תחלש גם אם כל יושבי תבל יחלוקו עליה, ולא תוסיף אומץ אם יסכימו עליה, זעקת האמת גם אם אין לה נאמנים ומסכימים וגם תושלך אמת ארצה בכזיון, פוגמת ונוגעת בצפור נפשה של הטומאה ופמלייתה, זאת מזכיר ואינו נותן לשכוח כי השקר הוא שקר וכפירה היא כפירה אף אם מרובים הרצים והרוצים להכשירה.

יסודה של זעקת אמת ואמונה היא כאשר אינה מתלבשת בקהלה וחבורה וכנופיה במישרים ובעקיפין, אין שום כוונה בזעקת האמת לבנות ולחוק איזה ענין, אלא הזעקה היא אמת לשם אמת, גם אם לא תרבה אוהבים ותומכים.

אבל כאשר נכנס רצונות של פארטיי וקהלה, גם אם מדמים שאפשר שיתקיימו יחדיו עם זעקת אמת, אבל המתבונן יראה כי גם בנטיה דקה נוטים מן האמת, ובאורך הזמן מתהפך העיקר לענין נעשה לנו שם ולמען זאת ההכרח לוותר קצת על הזעקות המעוררים רוגז עולם הקנאים למיניהם, כי זאת ירחיקם מלבוא לחסות בצל כנפי הקהלה, והעיקר לחזק הקהלה בזעקות האהובים הפוסחים על שתי הסעיפים, ויכירו וידעו כולם כי גם לנו שיטה ודרך וציבור וקהלה נאה בתוך קהלות הקודש והחול.

בפרט בזמן הזה שלדאבוננו נמשך בעוה"ר כל ענין יהדות ואמונה לסילופים ובלבולים ומהפכים והקערה על פיה, הכל נעשה לענין ביוזעם ואינטערעסן במחשבות אנוש מגושמים כיצד יהיו יותר אנשים וכיצד יכתבו הכתבי עת הציונים ביתר חשיבות להגדיל הצערעמאניע והפראפאגאנדע לעשות דעת הקהל וכו', לבקש רשות מהאדונים הציונים על הצערעמאניע, לבקש חתימות מכל מיני מסיתים ומדיחים לציונות, לזעוק בכל תוקף נגד "הרשויות" ו"השלטונות" וכל הלשונות הללו המורים שאין חסרון בעצם קיומם, וכתושבים נאמנים וזעקים על דרישת תושבי המדינה למען הרגש ויושר, וקודם ואחר הצערעמאניע יושבים יחדיו עם ראשי הפאליציי הציוני ומתייעצים יחדיו כיצד להלחם בשלטונות...

אין הכוונה דוקא על הללו הדוגלים בשם ההתבדלות ואינו אלא שחוק גלוי כאשר פוסחים ומתניפים לכל שפל ונבזה, רצים אחר כל מזרח של המסיתים למיניהם, משכיחים בכל עת גם שארית דשארית מחרמות גדולי עולם על פורצי היהדות המשתעבדים לציונות וכספיהם, אבל בעת פרצה אינם שותקים, ולזאת מכריזים כי יש לבכות על גירוש המתנחלים המזרחיים, ויש לזעוק על הללו שאינם משועבדים תחת המרות ומזולזלים בגדולי ישראל ושומעי לקחם.

ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים

"בין משכנות שאר הרועים שאת אלכלם וזה הדוגמא אם לא תדעי לך
כנסיייתי ועדתי היפה בנשים בשר אומות איכה תרעי ותנכלי מיד
המאזיקים לך להיות ביניהם ולא יאבדו בניך התבונני בדרכי אבותיך
הראשונים שקבלו תורתך ושמרו משמרתך ומלאוהי ולכי בדרכיהם ואף
בשכר זאת תרעי גדיותיך אלכל שרי האומות". (כ"ז)

הגה"ק רבי אברהם אלימלך פערלאו זצוק"ל הי"ד אדמו"ר מקארלין

נעקה"ש י"ד מרחשון תש"א

אחר כך דיבר מענין אמונה, וסיפר שאביו הרה"ק זצ"ל הראה להם בפירוש המשניות להרמב"ם, על מסכת סנהדרין, בייג העקרים, שמי שאינו מאמין בפשטות, שמישיח יבוא באופן שאמרו חז"ל הוא בגדר מן המורידין ולא מעלין, ובעת הזאת בעקבתא דמשיחא כל העבודה הוא על האמונה. (ברכת אהרן, ומערכת פרי אלימלך, עמוד קע"ב)

אפיקורסות, סיאזי נט דא קיין עצה צוא דעם נאר חסידות, וואס מיינט מען חסידות זיצין אין איינעם, "פון ציונים" און "מזרחים" איז נייט דא וואס צוא ריידין, "דאס איז די סט"א אלליין". (שם עמוד קצ"ג)

ואמר: דער אור איז פול מיט מינות און

מון הגה"ק רבי אברהם ישעי' קרליין זצוק"ל בעל החזון איש

נלב"ע ט"ו מרחשון תשי"ד

דברים חדשים שלא ראו עין הדפוס

מזכרונות תלמידו ומבאי ביתו הג"ר דוד פרענקל זצ"ל שהיה תלמידו ומשמשו רובם נדפסו בספר "זכור לדוד" ש"ל לזכרו - נמסרו לדינו ע"י קרובי משפחתו שיחיו

העתק מילה במילה מכתב יד הג"ר דוד פרענקל זצ"ל
מרן זצלה"ה אמר בוא וראה שאיכות חשוב מכמות, יש רק קומץ קטן של אנשי נטורי קרתא צאו וראו פעולותיהם לשמירת תורה"ק, אילו הי' כפליים היו מחוללים נפלאות בכל ארצה"ק.
אף עתון לא קרא מרן זלה"ה וגם נזהר מלנגוע, אבל משמרת חומותינו יעידו רבים המבקרים כי ראוהו מביט בו ומחזיקו בידו.
אמר רבינו הק' לא רק מחלל שבת בפהרסי' אלא גם בעל דעות כחובות יינו יין נסך.

אמר כל רבני הרבנות הראשית יש להם יצר הרע כיצרא דעבודה וזה לומר על מותר אסור ועל אסור מותר.
כאשר בוטלו הזרמים אמר לאחד הרמ"ם "דער שטן האט גיענדיקט מיטן מזרחי און האט זיך גענומען צו דער אגודה. [אנשי הצענוזר בדגלנו טילפו בזדון וכתבו שאמר רק ש"פנה ימינה"...]
כאשר אחד מרבני הרבנות הראשית יצא ללחום נגד גזירת גיוס הבנות נענה מרן ואמר היהפוך כושי עורו?!

פעם הזכיר אחד לפני רבנו ענין אגודת ישראל והחפץ חיים זי"ע. נענה רבינו: "החפץ חיים לא היה לו שייכות עם האגודה", ושאל הלה: "הרי השתתף בכנסיה שלהם?" ענה בתוקף ובתרעומת: "הרי אמרתי לכם שלא היה לו שייכות אליהם".
(קובץ לחושבי שמו כסלו תשל"ז עמוד ב')

הרה"ג ר' אהרן קציענלבוויגן זצ"ל אמר, שרבינו אמר לו: מה שכל כך קשה ענין הבלבול שנתבלבלו ישראל מהמדינה הציונית, הוא מחמת שהמדינה הציונית הוא "ני שערי טומאה" ונגד זה צריכים ני שערי קדושה, ומכיון שנעלם מאתנו השער הני של קדושה, לכן הבלבול כה רב, איך לעמוד נגד הני שערי טומאה הנכלל בהמדינה. (גליון האמונה עש"ק תו"מ אייר תשמ"ב)
סיפר הר"ר דוב אבראהם (נמצא כעת בברוקלין) כשהי' פעם אחת אצל רבינו בחדרו, נכנס אחד ומלא פיו תהלה והתפעלות על המדינה שרואים בחוש שהוא אתחלתא דגאולה, והוסיף להרבות לפניו דברים. השיב לו רבינו: "תנו נא גמי כתובות" - והביאו לו הגמי, והראה בדף קי"א את אוהרת הגי' שבועות ואת העונש, ויאמר לאיש ההוא בהראותו באצבעו על ענין ההוא - "עס שטייט אז מען וועט אזוי טאן וועט אזוי קומען, מען

מען וועט אויפשטיין אינדערפרי און זעהן אז עס איז מער נישט דא. (הדור והתקופה נ"א)
ובשם בעל חזון איש שמעתי שיש להם דין מוכס העומד מאליו, ולא שייך אצלם דינא דמלכותא דינא. (שו"ת פאת שדך ט"ז צ"א - פ"ה ח"ד)
החזון איש זצוק"ל טען לפני בענין (גליון שיי"ל נגד המדינה) דחלוק עליו מפני שלפיהם נמצא דיש מציאות של מדינה אלא שיש טענות אך לדידי אין מציאות כזאת דחבורת גנבים הינם.
(שלהבת אש עמוד קפ"ו)
בחור משיבת בית יוסף בבי"ב נכנס אצל החזו"א בעת המלחמה הראשונה של הציונים עם הערבים בשנת תשי"ח, ששרר פחד מה יהי באר"י, שאל הבחור מה יהי, וענה החזו"א בזה"ל: גארניט, די אראבער וועלן אויסראמען די ציונים. ושאל שוב, און וואס וועט זיין מיט אונז, וענה: מיר דארפן אויסראמען די ציונות פון אונזערע הערצער. (אידישע דאקומענט דף כ"א)
פעם אמר: פון הימל האט מען זיך מרחם געווען און מען האט פארוואנדעלט די מדינה אין מלחמות, זיי זאלן זיך נישט נעמען אין גאנצן צו די יודען (=חמלו עלינו ממרום והעסיקו את המדינה במלחמות - כמאמר הכתוב אין שלום אמר ה' לרשעים). (אידישע דאקומענט דף ט"ט)

וכמדומני שברגש זה אין בו שום מחלוקת, וכל החרדים באמת מרגישים תמיד מה לרחק ומה לקרב, כאילו רוח ממרום נשפך עליהם, ובזמנינו כולם הושוו בדעתם על הציונות והמזרחי, וכן בכל המתרחש על ידם, וכמעט שאיני יודע חילוקי דיעות בין היראים בענינים אלה, עד שכל מי שדעתו לקרב במקום שאנו מרחקים נשפט ע"י הרגש החרדי למי שצריך בדיקה אחריו. (קו"א חזו"א חלק ב' אגרת ע"ה)
בשעה שבאה השמועה על גזירת כליה ר"ל על יהדות אירופא, והיה נדמה איזה אפשרות להציל עוד שארית, והוא ע"י השתתפות עם הסוכנות הציונית, ונשאלה דעתו של מרן החזון איש זצ"ל ע"י אחד מראשי העסקנים החרדים, ענה לו: "וכי כלום מצווים אנו לעסוק בהצלת נפשות אלא רק כדי לעשות מצוותיו ית' ושם נניח ההצלה יתבעו אותנו ביום הדין - מובטחני אם יבוא יום הדין וישאלוך למה לא הצלת, ויענה כבודו מפני שהי' אפשר רק על ידי השתתפות עם הציונים, ולהשתתף עם הציונים אי אפשר, מובטחני שיקבלו תשובה זו!" (משמרת חומתנו תשכ"ג)
פעם אמר שהחפץ חיים דיבר הרבה לשון הרע על הבונדיסטן ועל ציוניסטן וכדומה.
(שערי אהרן ח"ב)

האט אזוי געטאן און עס איז אזוי געקומען, און איהר זאגט אז עס איז אתחלתא דגאולה!" (כתוב שבאם יעשו כזאת יבוא כזאת, עשו כזאת, וכזאת קרה, ואתם עוד אומרים שזו

"אתחלתא דגאולה!" (קונטרס הסברה דף רכ"ז) כשקמה המדינה הי' קטרוג גדול בשמים, למה אין יוצאים ממנה, אמר ע"ע שהי' מוכן לנסיעה (עם הציבור), וע"י שהיתה ההפגנה

עם שלט "אנו דורשים שביתת נשק" שנתפרשה בעולם שנטורי קרתא הרימה דגל לבן ירד הקטרוג, והיתה כפרה. (דבריו שנכתבו ביום ג' ויק"פ 9 תשס"ו)

הגה"ק רבי יששכר דוב רוקח מבעלזא זצוק"ל

נלב"ע כ"ב מרחשון תרפ"ז

מרן חשש בעיקר מפני ה"דתיים לאומיים" שנתפשו לציונות, ואמר שיותר סכנה ליהדות הוא מ"המזרחי" מאשר מאלו שעקרו מקרבם את האמונה בגלוי. כי אנשי המזרחי דומים לחזיר, כשיהודי חרד רואה חזיר הוא מקיא, מה שאין כן בכל בהמה טמאה אחרת. וזה על שום מה, מפני שחזיר פושט טלפיו ומראה שיש לו סימנים של בהמה טהורה. וכך הם אנשי המזרחי מראים טלפיהם הכשרים ובשם התורה פועלים נגד התורה, ועל כן יש להזהר מפניהם ביותר. (אדמו"ר בעלזא דף רנ"א) העיד הרה"ג ר' ישי העכט ז"ל שהי' מגדולי חסידי בעלזא שבעצמו שמע ממרן מהרי"ד זצ"ל שאמר פעם ברבים: "א יעדער יוד דארף אינזינען האבען ביי ולמלשינים, די ציונים ומזרחים". (מכתב התעוררות דף ק"ח) מרן הגה"ק מסאטמאר זצ"ל אמר שהרה"ק ר' יששכר דוב מבעלזא, היה הראשון שהסביר לו את גודל סכנת האגודה. (שם) בכל מוצאי יו"ט הכריזו בבעלזא בשם האדמו"ר שלא להתחבר עם הציונים, המזרחים והאגודה. (שם) אמר שבברכת "שלא עשני גוי" הוא מתכוון שלא נעשה ל"ציוני" שהם "לאומיים" ואומרים נהיה ככל הגוים רח"ל. (משכנות הרועים כרך ב' עמוד ש"ה) פעם אחת לא רצה ליכנס לביל ש"ק לשלחנו הטהור מפני שהיה מיסב שם אחד ממקורביו שנמנה על רבני המזרחי, והלה הוצרך לילך משם ורק אז נכנס לשלחנו. אז אמר מרן זצ"ל: "אילו היה בא אלי אדם שלבוש בלבושי מאדערן וזקנו מגולח לא הייתי מוכרח כ"כ לעשות כן. אבל היות שבא בלבוש חסידות עטור בזקן ופאות, עשיתי זאת שלא יאמרו שבעלזא מקרבים למזרחי". (שם) פעם הגיעו אליו כמה מעסקני הציונים שהיו

מקורבים למלכות, ועמדו אצלו שעה ארוכה וניסו בכל מיני דברי שכנוע לקרבו אל דעתם המסולפת. בסיימם את פטופטי הסרק שלהם הפטיר מהרי"ד לעברם, רואה אני כי השטן הוא היצה"ר אינו כסיל כלל, הנה מתאמץ הוא בכל כוחו להכנס בלבי, באמרו למה לי להתייגע עד שאכנס בלבם של אלפי חסידים, מוטב שאתאמץ ואכנס אל לבו של רבי אחד וממילא כל אלפי חסידיו נמצאים ברשותי... הדברים יצאו מפי רבינו ופניהם חפו. כה היה רבינו הקי דוחה אותם בכל עת בשתי ידיו. (שם עמוד ש"ו) ידוע שהרה"ק מרן רבינו משינאווא זצ"ל הבטיח כי בשנת תרס"ו יבוא משיח צדקינו, וכשהגיעו הדברים אל הרה"ק ר' ישכר דוב מבעלזא ז"ל, אמר: "אכן הי' הקץ של ביאת משיח צדקינו קבוע לשנת תרס"ו, אלא שגרם חטא התפשטות הציונות בישראל, ונדחה הדבר". וכאשר אנחה מרה נעקרת מלבו הטהור, באמרו: "מי יודע לכמה זמן נדחה הדבר!" (שם עמוד ש"ע) פעם אמר רבינו הקי מבעלזא ז"ל ע"י הציונים" זיי וועלען נישט האבן א מדינה, זיי קענען נישט האבן א מדינה... אח"כ חשב כמה מינוטן ואמר, טאמער ח"ו מעשה שטן יצליח און זיי וועלען יא האבן א מדינה, וועלען עהרליכע יודען דארפן ארויספארן פון דארט. מו"ה ר' אשר צוויבעל הי' באותו מעמד. (שם עמוד ש"ח) אמר על העברית, אז די שפראך אז עס פארברענט די נשמות פון יודישע קינדער ר"ל. עוד שמעתי שאמר על העברית, אז איין ווארט עברית איז מטמא פון אינעווייניג און פון דרויסן. רבינו הקדוש מסאטמאר ז"ל בעל ויואל משה, סיפר פ"א בין מנחה למעריב, שבווארשא הי' "קולטור זאל" והיה שם בה"זאל" אבן אחת צורה של הטמא הידוע

ימ"ש. ופ"א עשו שם המזרחי אסיפה, ולא הי' נאה להם ("עס האט זיי נישט געפאסט") שיהי' שם צורה הנ"ל בלי כיסוי על ראשו, ע"כ שמו על ראשו יארמולקע. ואמר אז הרה"ק מבעלזא ז"ל ע"ע: עס וועט נאך קומען א צייט אז מען וועט ארויפלייגען דערויף א ספאדיק. (שם עמוד ש"ה) מיד ביום א' ר"ח אלול נסעתי משם למרינבד, כי שמעתי שהאדמו"ר מבעלזא הגה"צ ר' ישכר בער והאדמו"ר ממונקאטש הגה"צ ר' חיים אלעזר ז"ל, שוהים שם ומאד איוותה נפשי להתראות עמהם. באתי למרינבד ומיד פניתי למקום האכסניא של האדמו"ר מבעלזא, בעז"ה קבלני בסבר פנים יפות, ושוחחתי עמו זמן רב, בתוך הדברים שאלתי אותו לדעתו על "אגודת ישראל", מדוע הוא עומד מרחוק ואינו נותן ידו להתאחד בה? ואמר לי בזה"ל "מתירא אני מאד מן החדשות, וכל החדשות שנתחדשו בימינו סופם לא טוב היה". בהמשך שיחתנו נשאלתי על מצב הדת בירושלם ומשלום היראים ומענייני המושבות, וספרתי לו כפי ידיעתי בדברים אלו, כן שאלני על פעילות "אגודת ישראל" בירושלם בחיזוק הדת וכאן אמרתי לו שבאמת ירושלם אינה צריכה לחיזוק מצד "אגודת ישראל", ורק כשתובעים משהו מהממשלה במכתב הכתוב על פירמא של "אגודת ישראל" ובשוליה מופיעה חתימת הגה"צ רבי יוסף חיים זאנענפעלד, מתחשבת הממשלה יותר בדרישה המוגשת אליה... לאחר פטירתו ביום כ"ב מרחשון תרפ"ז, כשהגיעה הידיעה לירושלם הספדתי הספד גדול וספרתי לפני הקהל את דבריו שאמר לי, מדוע לא הצטרף ל"אגודת ישראל" וכן למדתי מוסר השכל מיראתו מן החדשות. (הגה"צ רבי בן ציון יאדלער זצ"ל, בפסרו בטוב ירושלם)

ליום היארצייט של הגאון הצדיק רבי יששכר דוב הלוי ראטנבערג זצוק"ל אבד"ק וואידיסלאוו משרידי גדולי דור דעה שלחמו בפרץ מול טומאת הציונות

"ב מרחשון תשמ"ז - תשס"ז עשרים שנה להסתלקותו לגנו"מ

נביא בזה הסכמתו על ספר 'דעת הרבנים' שבו הובאו ממכתבי רבני פולין מלפני למעלה ממאה שנה כנגד כפירת הציונות, וי"ל מחדש בארה"ב.

ב"ה, ה' תרומה ד' אדר תשמ"מ לפ"ק.

הנה בראשית צמיחת כת הציונים היו צריכים לעיני העדה שהם בעיני השכל המקודש והמזוקק יראו את הרעל המסוכן אשר טמון ומכוסה תחת מעטה אהבת ישראל, כי היו אנשים תמימים שלא הרגישו כי מות בסיר, ואחר זמן כבר נתגלו מזימותיהם עד שגם בעיני בשר כבר ראו ששאיפת הכת היא להחליף את מהות עם ישראל ולהמירו ולעשותו גוי ככל גויי הארצות וכל משפחות האדמה, ובזמננו אנו גברה קליפה כל כך עד שגם עורים בעיניהם יכולים למשש כמעט בידיהם את עובי הזוהמא שעלה להם להכניס במוחות עם בני, ואין לדחות חושך אלא בהכנסת אור ובכן טוב וישר מעשה האברך המופלג בתו"י כמו"ה ר' חיים משה פערל נ"י שחוזר ומדפיס הס' היקר **דעת הרבנים** שנדפס בשנת תרס"ב בעיר ווארשא שהוא אוסף מכתבים מכמה וכמה עיני העדה זצ"ל, אולי יועיל לפקוח עינים, ועכ"פ יועיל לחזק ולאמץ הברכים אשר לא כרעו לבעל שיחזיקו מעמד עד ביאת משיח צדקנו בב"א."

ישכר בער הלוי ר"ב

פתח דבר

בעבור ישמרו חוקיו ותורתיו ינצורו". וע"ז אמרו בירושלמי (ברכות פ"ק א) ר' סימון בשם ר' יהושע בן לוי אמר לא הזכיר תורה בארץ מחזירין אותו, מה מעם ויתן להם ארצות גוים מפני מה בעבור ישמרו חוקיו ותורתיו ינצורו עכ"ל. והיינו שזה תנאי יסודי בארץ ישראל כדי לזכות בה, והוא שמירת התורה והמצוות, ולא נתן הקב"ה הארץ לישראל אם לא יקיימו המצוות. והרב רבי יעקב בן חביב בעל העיני יעקב בפירושו הכותב על הירושלמי (בענין יעקב) כתב שמזה נראה שתכלית נתינת הארץ היא שעל ידיה נזכה לקיים התורה והמצוות, ולא שח"ו שקיים התורה והמצוות ואפילו המצוות התלויות בארץ הם כדי שעל ידיהם נזכה לשבת עליה, אדרבה הארץ היא האמצעי שנזכה על ידיה לקיים התורה והמצוות עיי"ש בנועם דבריו, ובסוף מאמרו סיים וז"ל: יצא לי תועלת גדול ממה שהארכתי בזה, והוא לחזק ידיים ופחות אל עם השם, אלה אשר ארצות גוים היו מולדתנו ואבותינו ואבות אבותינו שם נקברו וגם הם גם אנחנו לא השתדלנו כחזקת היד לגור בארץ הקדושה, ותהי נחמתנו שקיום כהנהגה ומצוות בכל ארצות מגורינו כפי כוחנו היא שעמדה לאבותינו ולנו, כהיות עיקר תלמודינו בעיון ובמעשה בכל המצוות שהם חובת הגוף ובאמונת חובת הלבבות במצוות עשה ובמצוות לא תעשה, ועל הכל בצפיתנו צפינו לישועה נפשנו באמצעות משיח צדקנו כפי מאמרו וז"ל צפית לישועה, אבינו אב הרחמן ימחר ויחישא נבואת נביאיו אשר עין בעין נראה כשבוש ה' ציון עכ"ל.

א

אמרו במדרש (בראשית רבה פרשה מ"ד פס' כ"א) שמעון בר אבא בשם ר' יוחנן אמר ארבעה דברים הראה לו גיהנם ומלכיות ומתן תורה ובית המקדש, א"ל כל זמן שבניך עסוקים בשתיים הם ניצולים משתיים פירשו משתיים הם נידונין בשתיים, א"ל כמה אתה רוצה שירדו בניך בגיהנם או במלכיות, ר' חנינא בר פפא אמר אברהם ברר לו את המלכיות, רבי יודן ור' אידי ור' חמא בר חנינא אמרו אברהם ברר גיהנם והקב"ה ברר לו את המלכיות הה"ד (דברים ל"ב) אם לא כי צורם מכרם זה אברהם וה' הסגירם מלמד שהסכים הקב"ה לדבריו, ר' הונא בשם ר' אחא אמר כך היה אבינו אברהם יושב ותמה כל אותו היום אמר כמה אברר בגיהנם או במלכיות א"ל הקב"ה אברהם קטע הדין מוניטא מן כדו עכ"ל.

דהיינו שהקב"ה הניח לפני אברהם שני ענינים שהם כנגד שני ענינים, מתן תורה ובית המקדש שמצילין מגיהנם ומלכיות, ואמר לו שאם יחטאו בניו במה בוחר אם שיגלו בניו מן הארץ ויחיו לעולם הבא, או שיהנו מהעולם הזה וסופם שירדו ח"ו לגיהנם, ובחר אאע"ה במלכיות לבניו ולא ירשו גיהנם. וכן כתב הרמב"ן (בראשית טו י"ב) והיה הענין הזה לאברהם, כי כשהקב"ה כרת עמו ברית לתת הארץ לזרעו לאחות עולם אמר לו כמשייר במתנתו, שארבע גליות ישתעבדו בבניו וימשלו בארצם, וזה בעל מנת אם יחטאו לפני עכ"ל. דהיינו שהקב"ה הבטיח לו את ארץ ישראל לבניו, אבל שייר במתנתו שאם יחטאו לפניו בישיבם עליה לא תהיה הארץ להם עד עת קץ.

ב

והנה לא הודיעו הקב"ה ולא החליט בכירור שבני ישראל יחטאו כדי שלא לבטל הבחירה מהם, ורק הודיעו שאם יחטאו יאבדו אותה, וזה מ"ש הרמב"ן "וזה בעל מנת אם יחטאו לפניו". ודבר זה נתבאר ביתר ביאור באלשיך הק' (בראשית טו י"ב) וז"ל: הלא הוא כי זה דרכו יתברך לבלתי החליט הרע העתיד, על דבר הפשוט הבחירה. כי אפשר יבחרו בטוב ותבטל הרעה. ואילו לא יזכיר רק ענין הצרה העתידה יהיו מוכרחים במעשיהם, כי גם שאין הידיעה מוכרעת, הדבור מוכרח כמפורש אצלנו. על כן אמר לו הוא יתברך הנני שם לפניך ארבעה גליות כו' שתבחר בהם, ואמר לו הנה גם שעבוד זה אינו מחוייב, כי אפשר יהיה להם חירות משעבדיהם בטוב בחירתם עכ"ל.

ג

כן הודיע הקב"ה לאאע"ה ענין הד' מלכיות שישלטו על בניו וגאולתם העתידה, ולא רק גלות מצרים, כמו שאמרו חז"ל במדרש (בראשית רבה שם פס' יז) והנה אימה חשיכה גדולה נופלת עליו אימה זו ככל וכו' חשיכה זו מדי וכו' גדולה זו יון וכו' נופלת עליו זו אדום עכ"ל. ובפרקי דרבי אליעזר (פרק כ"ז) איתא באופן אחר וז"ל: אימה זו מלכות אדום וכו' חשיכה זו מלכות יון וכו' גדולה זו מלכות פרס ומדי וכו' נופלת זו מלכות בבל וכו' עליו אלו ישמעאלים עכ"ל. דהיינו לפי המד"ר איתא ד' גליות בבל, מדי (דהיינו פרס),

מאז היות ישראל לעם ידעו בבירור את דרך הנהגתם בכל הזמנים על ידי היותם מונהגים ע"י רועי ישראל האמיתיים שהורו להם את הדרך הנכונה אשר ילכו בה, הסירו אותם מדרך מכשול והעלו אותם על דרך הישר. במאה שנים האחרונות התנוצצה כת הציונות במטרה לעקור ולשרש כל יסוד אמונת ישראל, כפירה בהנהגת הקב"ה את עולמו, כפירה ביסוד קדושת ישראל, כפירה בכל דברי התורה והנביאים ודברי חז"ל, למרוד במלכותו של הקב"ה, למרוד בגזירת הגלות שגזר על עמו ישראל, להוציאו מגלותו בין העמים והארצות אל תחת גאולתם המדומה. בימינו אלה גדולי ישראל פסו תמו מן הארץ, אותם מצויקי ארץ קדושי עליון שזעקו בעת התכוננות הציונות שזוהי כפירה בה' ובמשיחו כבר אינם אתנו היום, אין לנו לא נביא ולא חוזה לא מלך ומורה ולא מדיריך נותרו לבדנו בודדים ועוובים ורק ה' הוא מחסננו, אשר רצונו מאתנו להתחזק באמונתו לעמוד איתן מול הזרם השוטף ולבל נתפתה ללכת אחר ההבל והתווה מנסינות הזמן הבאים לנסות את בית ישראל. ע"כ נתעוררנו לחזק בזה עניני האמונה ולחזור על הענינים הידועים זה מכבר, וללקט כאסוף גרנה מדברי רבותינו נוחם בגנוי מרומים שהיו בכל הדורות שקדמו לנו, ועל פיהם נלך ולא נוז מדבריהם.

וזה ראשונה החלטנו לברר יסודות האמונה בענין גלות ישראל ותקוותנו לגאולה הקרובה, וחומר הענין של היציאה מן הגלות אשר הוא מעיקר יסודות האמונה, ובבאר בזה כפי מה שידינו יד-כזה מגעת, להוציא מלב הטועים ומטעים כי הג' שבועות אינם כי אם איסור והלכה כשאר פסקי השו"ע והלכות התורה, אשר אף שהעובר עליהם עונו חמור ביותר ועונשו מוכן ליום דין, אם לא ישוב, אמנם בענינים אלו אפילו מחשבה כל שהיא כנגד התורה והאמונה כבר נוגע הוא ביסודי הדת, ואם נתקלקל יסוד מיסודי אמונתנו הרי זה נקרא כמקצף בנטיעות ודינו כמין ואפיקורס אשר עליו אמרו חז"ל מורדין ולא מעלין, ע"כ נראה להתחזק בענינים אלה למען נוכל לעמוד איתן בנסינות הקשים של שלהי דגלותא, ולא נפגום ח"ו בכל הדוא באמונת אומן בבורא ית"ש ויתעלה.

נבאר בזה קצת מענין ברית בין הבתרים על פי דברי חז"ל ורבותינו מאורי הדורות - שהאירו לנו בבחיירות דרך האמונה הצרופה בענינים אלו, אשר אז כרת הקב"ה ברית עם אברהם אבינו ע"ה ובו בחר בנו להיות לו לעם והבטיחו את ארץ כנען לירושה לבניו, בפרשה זו נרמז כל סדר הנהגת ישראל בהיותם על אדמתם ובימי גלותם, וענין הגאולה העתידה וביאת משיח צדקינו והבטחת הארץ העתידה, וכמו שנבאר בעז"ה לקמן אחת לאחת שבפרשה זו טמונים יסודי האמונה בה' ובתורתו אשר כל הכופר בהם אין לו חלק בה' ובתורתו.

א

בעת הבטחת הארץ בתחילת הפרשה הודיעו הקב"ה לאברהם אבינו ע"ה (בראשית טו י"ב) "ויאמר אליו אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה", והענין הוא שהסיבה שהוציאו מאור כשדים - ארץ מגוריו אביו היא בעבור שיבוא אל ארץ כנען ושם ינחיל לו את הארץ, שכל ענינה שהיא הארץ המיוחדת לישראל לעבודתם לה', וכמו שביאר האלשיך הק' וז"ל: ובזה יאמר אני ה' אשר הוצאתיך, אני בעצמי ולא מלאך. ולמה עשיתי לך כך, למה שרצוני לתת לך את הארץ הזאת שאין עליה שליטת שום מלאך זולת הקב"ה עכ"ל. דהיינו כשם שישראל מונהגים בכל עת בהשגחה פרטית מהקב"ה, כך גם על ארץ ישראל נאמר (דברים י"ב) "ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה". תכלית נתינת הארץ לאברהם ולבניו לא היתה כדי שיתענגו על רוב טובה הגשמי, אלא הנחילים את הארץ המיוחדת רק להם כפי שרשם בסדר הרוחני, וכמו שאמרו רז"ל (סוטה י"א א) על משה רבינו שרצה להכנס לארץ ישראל וכי לאכול מפריה הוא צריך? כל ענינה של ארץ ישראל הוא ענין רוחני לחוד, ומזה הטעם אמרו אין עושין גינות ופרדסין בירושלם. (בבא קמא פ"ב ע"ב).

ב

בהבטחת הארץ לאברהם התנה הקב"ה עמו תנאי על ירושת הארץ והוא שמירת התורה, ואם יחטאו יאבדו ממנה ולא יזכו בה כל זמן הגלות, כדאיתא בתהלים (ק"ה מד-מה) "ויתן להם ארצות גוים ועמל לאומים ירשו,

יון ואדום, ולפרקי דר"א איתא אדום, יון, פרס ומדי, בבל, ישמעאל, וביאר המהר"ל בספר נצח ישראל (סוף פרק כ"ב) שלדעה זו הכונה שמלכות פרס שהיא מלכות ישמעאל תהיה באחרונה, ואינם אלא ד' גליות אדום, יון, בבל, ופרס ומדי שהם ישמעאל עיי"ש. כן נרמזו עוד הד' מלכיות בפסוק (שם שם י) "ואת הצפור לא בתר" ופירש רש"י הענין על ד' מלכיות. עוד למדו חז"ל במדרש (בראשית שם פס' יט) וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי היה לומר גם מאי וגם אלא גם הוא מצרים וגם לרבות ארבעה גליות עכ"ל.

1

ירידתם למצרים לא היתה מחמת עוונותיהם של ישראל, והיא היתה ודאית בעונש על מה ששאל אע"ה "במה אדע", (גדרים לב א). וענינה היתה להפסיק מהם זוהמת נחש שבטלה מהם לגמרי רק ביציאתם ממצרים וכמו שביאר האלשיך הק' (שם) וז"ל: כי הנה כתוב אצלנו בטעם גלות מצרים, כי רצה הקב"ה לזכות את ישראל לתת להם התורה, אשר על ידה יהיה להם חירות משעבוד מלכיות. אשר לינתן לישראל לא היה אפשר, אם לא שתפסק זוהמתן וכו' והנה זוהמת נחש לא היה כח ליפסק אם לא באלף דור וכו' אלא שהוא יתברך חשב מחשבות, להתם חלאת הזוהמא ההיא בכ"ו דורות, על ידי אופן לידת יצחק וגירותו וגירות יעקב, ואחר כך בכור הברזל במצרים, כמצרף כסף בתוך הכור עד הגו סגים מכסף וכו' והיוצאים קנו מעלה גדולה וריווח עצום, כי הותכה זוהמתן עד גדר שבמעט ימים שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן לגמרי, ויוכנו לשמוע מפיו יתברך תורה עכ"ל. ואע"פ שגלות מצרים לא היתה מפני חטאי ישראל אלא בגזירה קודם לכן, כתב הספורנו (בראשית טו יג) וז"ל: ועם זה הגיד קורות השעבוד והענוי העתידיים אז לקצת דורות מורעו בסבלותם, כי אמנם זה לא קרה להם בדורות הצדיקים שכל זמן שהאחד מן השבטים קיים לא התחיל השעבוד, אבל קרה כאשר העוון את דרכם עכ"ל. דהיינו שאמנם נגזר עליהם גלות מארצם למצרים, אך שעבוד מצרים לא התחיל אלא בחטאיהם. עכ"פ ענין גלות מצרים אינה שייכת לד' גליות ואינה נמנית בתוכם.

2

מכל הנ"ל מתבאר שענין הבטחת הארץ ניתן עם תנאי בצדו שיצטרכו ללכת בגלות ממנה, ורק ע"י כך יזכו בה בעתיד. ואמרו חז"ל במדרש (בראשית רבה שם פס' יח) ויאמר לאברהם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך ידוע שאני מפורן תדע שאני מכנסן ידוע שאני ממשכנן תדע שאני פורקן ידוע שאני משעבדן תדע שאני גואלן עכ"ל. ויתבאר עוד להלן דברי מדרש זה, אבל לענינינו נראה שזוהי הבטחת הארץ שרק ע"י שיתקיים ידוע שאני מפורן יתקיים תדע שאני מכנסן וכו', דהיינו שירושת הארץ תהיה בתנאי שתתקיים הגלות. וכתב הרב בעל המשנה למלך בספרו פרשת דרכים (דרוש רביעי) וז"ל: והענין הוא בהא דאמרינן בכ"ר פרשה פב סי' יג וז"ל וילך אל ארץ מפני יעקב, ר"א אומר מפני שטר חוב כי גר יהיה זרעך וכו' ורש"י ז"ל בפ' החומש כתב אלך לי מכאן אין לי חלק במתנה שנתנה לו הארץ הלזו ולא בפרעון השטר. כנראה דס"ל לרש"י שמתנת הארץ עם גזרת ידוע תדע כי גר יהיה זרעך הם שני דברים דשייכי אהדדי, דמי שזכה בארץ חייב לפרוע השטר חוב אמר עשו אין לי חלק בארץ שנתנה לו ולא בפרעון השטר וכו' נמצינו למדין דמי שזוכה בארץ חייב לפרוע השטר, ועשו כיון שלא זכה בארץ לא הוטל עליו חוב השטר עכ"ל. וכונת דבריו שכדי לזכות בארץ צריך לפרוע השטר חוב שהוא הגלות והפיזור בעמים, ועשו מכיון שלא קיבל את ארץ ישראל לא הוטל עליו השטר חוב, וכדבריו אלו כתב בחידושי מרן ר"ז הלוי עה"ת פרשת לך לך עיי"ש.

ובספר בית הלוי (פרשת ויגש) כתב וז"ל: דיעקב הבין וידע דירידתו למצרים זו היא ההתחלה של הגלות שנגזר על בניו בכרית בין הבתרים ויהיו זרעו נצרכים להיות במצרים ארבע מאות שנה כשיעבוד וע"כ נתירא מאד מירידתו, דאע"ג דיעקר ענין של הגלות היה מוכרח ויעקב קבלו על עצמו באהבה כעת שקנה הבכורה מעשו להיות הוא העומד במקומו שהוא יהיה הבכור ויהול עליו כל חוב השיעבוד והגלות, כדי שיעיי"כ יזכה אח"כ בכרכות אברהם ובארץ ישראל וכבית המקדש עכ"ל. ועוד כתב בדרשותיו (נדפס בשו"ת בית הלוי - דרוש ג) וז"ל: והנראה דהנה אברהם איבנו שאל אחר שהבטיחו לירש את ארץ ישראל במה אדע כי אירשנה, ואמר לו ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום ועינו אותם ואחרי כן יצאו ברכוש גדול, הרי באה לו התשובה דיובלו בניו לירש את הארץ בזכות הגלות והעבדות שישבילו מקודם, ובמסכת ברכות (דף ה א) אמרו דארץ ישראל ניתן להם על ידי יסורים עכ"ל. ומבואר שזכות ישיבת ארץ ישראל היא רק עם פריעת השטר חוב של גלות ושעבוד שעל דעת כן נתנה הארץ, ולקמן

בעז"ה יבואר עוד שזו הנותנת ועצם הגלות והשעבוד היא המביאה לידי הגאולה וירושת הארץ, ומבלעדי תיקונה אין שייך להגיע לידי כך.

ח

כיון שהודיע הקב"ה לאאע"ה שהגלות היא המצילה בניו מגיהנם, קבלה עליו באהבה ובחפץ לב לבניו אחריו ואף מנע וביטל סיבות שיגרמו לביטול הגלות שאם לא כן יתחייבו ח"ו בניו בגיהנם, וכן אמרו חז"ל (ילקוט רמז עו, פרקי דרבי אליעזר פרק כז) וירד העיט על הפגרים זה דוד בן ישי שנמשל כעיט וכו' כצאת השמש מן המזרח היה אברהם יושב מניף עליהם בסודרו כדי שלא ימשול בהן העיט עד שיבוא הערב עכ"ל. וכל זה עשה לטובתן של ישראל ולא לטובת האומות, וכמו שדרשו חז"ל (פסיקתא רבתי פרשה ט"ו) רבות עשית ה' אלקי נפלאותיך ומחשבתך וגו' (תהלים מו ה) ר' חננה בר פפא אומר תרתי כל נפלאות ומחשבות שחשבת כדי שיקבל איבנו אברהם את המלכיות אלינו (שם) בשבילנו כדי שנעמוד בעולם עכ"ל. ודברים אלו נפלאים שנדע ונבין שהכל נתכוין הבורא יתברך לטובתנו שנקבל עלינו עול הגלות כדי שנוכל לעמוד בעולם, וע"ז יסד הפייט (מעריבית ליל ב' דפסח) "ליל שְׁמַרְיָם וְעַד לְבָרְךָ אֵלֵינוּ, וְנִפְלְאוֹתֶיךָ וּמְחַשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ".

וכתב האלשיך הק' (שם יא-יב) וז"ל: ושמה תאמר הלא טוב היה לבטל המלכיות ולא נצטרך תפלה ובקשה לינצל מהם. לזה אמר וירד העיט וכו', והוא מאמרם ז"ל וירד העיט וכו' הוא דוד, על הפגרים הם המלכיות, וישב אותם אברהם ופירושו כי רצה דוד לכלות כל האומות, והשיבו אברהם שהוא במה שביירר לבניו את המלכיות במקום גיהנם, ועל כן מנע ה' את דוד מלבא בדמים וכו' ומה שאמרתי וישב אותם אברהם - את הפגרים - מליפול ביד העיט - הוא דוד. הוא כי יהיה השמש לבא וכו' כי שם לפניו הוא יתברך את המלכיות, הם אימה וכו', ואת גיהנם הוא תנור וכו', ובהר אברהם במלכיות, שעל ידי כן היה סיבה שלא נתנם השם ביד דוד, שאם יכלם איך ישעבדו את ישראל, נמצא בזה כאילו ימנעו בידים עכ"ל. דהיינו דלאחר שביירר אברהם את המלכיות ראה שקיום המלכיות הוא נחוץ לקיום הגלות לבניו ועל כן מנע מלבטלם. וכן עוד התפלל על קיום האומות וכמו שכתב בנועם אלימלך (פרשת בהעלותך) על הפסוק (בראשית יז יח) "לו ישמעאל יחיה לפניך", וז"ל: שבוודאי אברהם איבנו עליו השלום שהשיג כל התורה והיה נביא וידע שעתיד ישמעאל להרע לישראל, אלא שהתפלל על ישמעאל מחמת שבחר לישראל עול גלות ולא גיהנם ובאותו תפלה שהתפלל על ישראל הכניס אותו מחשבה אף שעתיד להרע לישראל מוטב שיסבלו עול גלות והתפלל שיהיה עכ"ל. ומזה ג"כ נראה שאחר שביירר אברהם את המלכיות ולא גיהנם קבלם עליו באהבה והסיר כל טורד ומפריע על קיום הגלות, ולא זו בלבד אלא שהתפלל גם על קיום האמצעים שעל ידיהם תתקיים הגלות בבניו.

ובספר דברי יואל (פרשת לך לך עמוד שלג) ביאר שזה היה הנסיון שניסה הקב"ה את אאע"ה בכרית בין הבתרים דהיינו שיברור לבניו או מלכיות או גיהנם ועמד אברהם בנסיון ובחר במלכיות, ועקב נסיונו שנתנסה בו אאע"ה ועמד בו בזה נתן כח לבניו אחריו ג"כ שיוכלו לעמוד בנסיון ויבחרו לעצמם מלכיות ויקבלו עליהם עול הגלות והשעבוד באהבה, ובכוחו אנו מתקיימים ועומדים בנסיון ומצפים ומחכים על הגאולה האמיתית שתהיה בכ"א, עיי"ש כל דבריו.

ט

והנה צריך לבאר סיבת הגלות במלכיות, אף שבוודאי הגלות היא עונש על חטאינו, אך עכ"פ קשה מה טעם בחר הקב"ה דוק בגלות לכפר על חטאינו. והנה מפסוקי התורה נראה שהגלות היא עצמה מכפרת עוונותיהם של ישראל והיא המביאה אותם לידי הגאולה, וכמו שנאמר (דברים ל א-ב) "והשבות אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלקיך שמה, ושבת עד ה' אלקיך ושמת בקולו", וכן בעוון השמיטה כתיב (שם שם לג-לד) "והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה, או תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם" וביאר האור החיים הקדוש וז"ל: ואומרו עוד והיתה ארצכם וגו' חרבה, הוא נתנית טעם על הדבר, למה יחפוץ ה' בזרוי בגוים, כדי שתהיה ארץ שממה וערים חרות כדי שאז תרצה הארץ וגו', לזה צריך שתהיו אתם בארץ אויביכם, והוא אומרו ואתם בארץ וגו'. עכ"ל. והנה התבאר שהגלות מן הארץ היא היא המכפרת עוון, ולכן צריכים להיות מפורזים בכל הארצות לכפר חטא ופשע.

הגלות איננה ח"ו כעס מהקב"ה על עמו ישראל, אלא היא ברחמים גדולים להתם עוונותיהם כדי שיוכלו לעזוב ולא ירשו גיהנם, וכן ביאר האלשיך הק' (שם יב) וז"ל: והענין כי הנה יש שני זמנים, אחד מרם זמן העתיד, שהוא זמן הדין הגדול המתיהם לנשף וערב יום. ועד הזמן ההוא הוא בעוד יום. והנה אשרי מי שטרם יחשך היום ברוגו הדין, הוא נקי מפשעי, ואין זה רק

העולם, מורה זה מעלתם. ודבר זה יש להבין, כי הוא הוראה גמורה על מעלת ישראל העליונה, שהם כל העולם עכ"ל.

יב

ובגמ' (פסחים פ"ב) אמרו עוד על ענין הגלות, שזוהי טובתן שלא יוכלו האומות לכלותם, וז"ל: א"ר אושעיא מאי דכתיב צדקת פזרונו בישראל צדקה עשה הקב"ה בישראל שפזרן לבין האומות והיינו דא"ל ההוא מינא לר' חנינא אנן מעלינן מינייכו כתיב בכו כי ששה חדשים ישב שם וגו' ואילו אנן איתניכו גבן כמה שני ולא עבדינן לכו מידי אמר לו רצונך יטפל לך תלמיד א' נטפל ליה ר' אושעיא א"ל משום דלא ידעיתו היכי תעבדו תכלינן כולהו ליתנהו גבייכו מאי דאיכא גבייכו קרי לכו מלכותא קטיעא אמר ליה גפא דרומאי בהא נחתנין ובהא סלקינן עכ"ל. ופירש רש"י גפא דרומאי: נשבע בע"ז. בהא נחתנין ובהא סלקינן: כמחשבה זו אנו עסוקים תמיד. ומבואר בזה שהעידו חכז"ל שאלו היו ישראל כולם תחת מלכות אחת, ח"ו היה אותה הממשלה מכלה אותם חלילה, אלא מחמת שיש מישראל גם במדינות אחרות שאינו יכול להם הוא לבושה וחרפה אם אין במדינתם מה שיש במדינות אחרות דקרו ל' מלכות קטיעא, ומחמת אותה הבושה מונעת את עצמם מלעשות חפץ הלב. (ויאל משה מאמר ב' סימן קמא).

ובתנא דבי אליהו (רבא פ"ק) איתא וז"ל: מעשה בכומר אחד ורבי יהודה הנשיא שהיו אוכלין ושותין יחד, וכשהטיבו לבם א"ל אותו הכומר לר' יהודה הנשיא, אנו רחמנים יותר מכם כשנתן לכם רשות להכרית אותנו, לא שירתם בתוכם אלא נשים בלבד שנאמר (מלכים א' יח) "כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום". שתק רבי יהודה ולא אמר להכומר שום דבר, ועמד רבי יהודה והלך לשוק ומסר את הדברים הללו לתלמידיו, וחזר ובא במקומו. א"ל רבי יהודה לכומר, אם רצונך יכנס תלמיד אחד משלי ויאמר לנו דבר שנשמח בו. אמר לו הכומר, יכנס. נכנס אותו התלמיד ועמד על רגליו ואמר בעל הבית הוא יודע באיזה מקום יפקיד כליו, וכשיבא בעל הבית לביתו יביא כליו עמו לתוך הבית. אמר את הדבר הזה ושנה ושילש שלש פעמים, עד שהגיע אותו הכומר לגופו של דבר. מיד עמד הכומר ונשא שתי ידיו לשמים ואמר, ברוך המקום ברוך הוא שבחר בכם בישראל יותר מכל באי עולם ומכל מעשה ידיו שברא בעולם, וקנה אתכם קנין גמור וקרא אתכם עם ונחלה וסגולה לשמו, ופזר אתכם בכמה מאות מקומות, ואמרנו, אם נהרוג אותן שבארץ ישראל שבצפון ושבדרום מי יהרוג אותם. אם נהרוג שבצפון ושבדרום שבבבל ושבעילם מי יהרוג אותן והרי הדברים בטלים מעצמן בלא כלום. בודאי יודע בעל הבית באיזה מקום יפקיד את כליו וכשיבא בעל הבית לתוך ביתו יביא את כליו לתוך הבית עכ"ל.

והרמב"ן כתב בפירושו הפסוק (בראשית לב ט) "ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפלטה", וז"ל: וגם זה ירמוז שלא יגורו עלינו בני עשו למחות את שמנו, אבל יעשו רעות עם קצתנו בקצת הארצות שלהם, מלך אחד מהם גזור בארצו על ממונו או על גופנו, ומלך אחר מרחם במקומו ומציל הפלטים וכך אמרו בבראשית רבה (ע"ג) אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו, אלו אחינו שבדרום, והיה המחנה הנשאר לפלטה, אלו אחינו שבגולה. ראו כי גם לדורות תרמוז זאת הפרשה עכ"ל.

מכל הדברים הללו נראה שהגלות והפיזור היא לטובתנו גם בגשמיות להצילנו מכל רודפינו, והקב"ה ברוב רחמיו שבחר בנו לעם סגולה וסוּכך עלינו כל היום בהשגחה פרטית להצילנו מיד נוגשינו, ראה שלמען הצלתנו, הגלות והפיזור היא הטוב בעבורנו כדי שננצל מיד האומות המבקשות לכלותינו, וכדי לבטל מחשבתם פיזר את עמו בני ישראל בכמה מאות מקומות כדי שלא יוכלו לאבדנו, ולא יהיה בכוחם לאבד ח"ו את כל פזורי ישראל בכל מקומות מושבותיהם משום שאינם תחת יד אומה אחת, וזוהי אחת מהשגחותיו של רבון כל העולמים עלינו למעננו שלא יוכלו לכלותינו, וכל הרואה בספרי כותבי הדורות רואה שכן היה מעולם, שאם רדפנו והרגונו במדינה אחת, עכ"פ בשאר המדינות לא יכלו לכלות שארית ישראל, וגם נהיה הצלה פורתא שיכלו לברוח בני ישראל מהארצות ההם למדינות ששם היתה הרווחה באותו הזמן.

יג

ועל דרך חכמי האמת נתברר עוד טעמים לגלות ישראל, והוא כדי לברר הניצוצות שנתפזרו בארצות העמים, (ובזה ביארו דברי הגמרא דלעיל "כדי שיתוספו עליהם גרים"), וע"כ ההכרח שיהיו ישראל בד' רוחות העולם וזוהי יבואו על תיקונם. עוד אמרו שתכלית הגליות אינו אלא לטהר אויר ארץ העמים, כדי שתהיה תורה ועבודת ה' בכל המקומות לטהר אויר העולם כולו שיהיה מוכן להשראת השכינה. גם אמרו שזה תיקון על חטא עץ הדעת, [ועיין בכל זה בספר ויאל משה מאמר קט-קיג].

על ידי שעבוד מלכויות, ואם אין שעבוד מלכויות, נשאר אשמותם צרות בשמלותם על שכמם, עד הדין ההוא לידון בגיהנם העתיד. וזהו מאמר הכתוב ויהי השמש לבא, רמז אל טרם יחשיך, קודם סוף היום של דין הגדול, אז ותרדמה של נבואה נפלה על אברם, והנה אימה וכו' שהם הארבע מלכויות שיברור, שזה טוב להם, טרם יחשיך ויצטרכו לדון בגיהנם העתיד - שהוא אחר בא השמש עכ"ל. והשלי"ה הק' (פרשת לך לך) ביאר כעין זה, וז"ל: כן בכאן בכרית בין הבתרים בראשית הבטחת נתינת הארץ לאברהם, רמז לו ארבע גליות וכו' ולכאורה קשה בשניהם, בשעת חדוה חדוה, ומה לו להזכיר בעת בנין העולם חורבן הגליות, וכן בעת בשורה לאברהם ענין ארבע גליות. אלא הענין בשניהם בשוה, כי ראה הקב"ה קלקול האדם, וזוהי לא נשלם כוונת הבריאה כי נתרבה הקליפה, ועשה תיקון סותר על מנת לבנות, כי סיבות גלות מאלו מלכויות בא הזדככות, כי יכלה הפשע ויקיים תם עונך בת ציון, ואז יודרך העולם להיותו ככוונת הבריאה, ורוח אלקים ירחף זהו רוחו של משיח עכ"ל. וכתב עוד (פרשת בלק) וז"ל: דע כי אין רע יורד מלמעלה לאומה ישראלית כי בנים הם לה', ואף שחרה אף ה' בהם בחורבנות המקדשות וחורבן ישראל וגלותם בין האומות, הכל הוא לטובתם, וכאשר ייסר איש את בנו ה' מייסרנו, והכל לטובתינו להודרך בכור האומות להתם חטאת ופשע, להיות זך בלי שמרים בלי סיג, רק אור בחר לעתיד. כי היסורין ממרקין וגם מביאים לידי תשובה וכו' וחורבן בית המקדש היא בניינו, כי חורבן בית המקדש גורם להיות תם עונך בת ציון, ואז יבנה בית המקדש הגדול שהוא בנין בית עולמים הנצחיים עכ"ל.

ומתבאר מדבריהם הקדושים והטהורים שזהו ענין הגלות למרק כל חטאת עוון ופשע, ועל ידם נזכה במהרה לגאולה השלימה וירושת הארץ. ע"כ אין לנו להתרעם כלל על קושי הגלות ורוב עינויים וצרות שעוברים עלינו, אלא עלינו לקבלם מאהבה ובשמחה בידיעה ברורה שעל ידם בלבד נוכל לשוב ולהתקרב לפני בוראנו ויוצרנו יתברך שמו ויתעלה, ונהיה נקיים וזכים מכל עוונותינו, ועל ידם נזכה לרשת במהרה חיי העולם הבא הנצחי. זהו אחד מסיבות הגלות שעשה עמנו ה' למעננו ולטובתנו למען נבוא לתיקון השלם.

ו

כן עוד ביאר באור החיים הק' על הפסוק (ויקרא כו מא) "והבאתי אותם בארץ אויביהם או אז יכנע לבכם הערל ואז ירצו את עונם", וז"ל: ואומר או אז. או למען כדי שיכנע לבכם הערל, לזה הביאם בארץ אויביהם, מה שלא היה נכנע באופן אחר זולת זה, שבוה יהיה להם הרווחה נכונה, שעל ידי הכנעה לבד ירצו את עונם ולא יצטרכו למירוק אחר עכ"ל. והנה נראה מדבריו שאחד מתועליות הגלות היא כדי שיקבלו בני ישראל עליהם הכנעה, והיא ממהות הגלות שמחויבים להכנע תחת האומות, וכן ביאר השלי"ה הק' בפרשת לך לך סיבת ירידת ישראל למצרים, כדי שיקבלו עליהם הכנעה ואז יהיו ראויים לירושת ארץ ישראל שנקראת ארץ כנען מלשון הכנעה.

וכן פירש רש"י (הושע ח' י) וז"ל: ויחלו מעט ממשא מלך שרים - ויכנעו מעט בגלותם בכבל מיראת ממשא מלך שרים מעול הכבליים שהיו בתוכם עכ"ל. היינו ג"כ שטעם הגלות הוא כדי שיכנעו מעט למשא מלך ושרים, וע"י הכנעה זו יבואו להכנעה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה.

יא

עוד טעם לגלות איתא בחז"ל (פסחים פ"ב) ואמר ר"א לא הגלה הקב"ה את ישראל לבין האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים עכ"ל. והכונה כפשוטו, ובמהרש"א בח"א ביאר דהיינו לפרסם האמונה גם בשאר עובדי כוכבים. ועוד אמרו חז"ל (ע"ז יב) כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם מאי קאמר אלימא דבדרתהון בד' רוחות האי כארבע רוחות לארבע רוחות מבני ליה אלא כשם שא"א לעולם בלא רוחות כך א"א לעולם בלא ישראל עכ"ל. וביאר המהרש"א כהכונה הנ"ל, וז"ל: וע"י שפירש ופיזר אותם בד' רוחות התפרסם ככל העולם אמונתו ותורתו והוא קיום של עולם עכ"ל. ומשמע שזה גופה קיומו של עולם מה שרואין בכל רוחות העולם אצל כל האומות שיש תורה ואמונה בהש"י, וזה א"א אלא אם ישנם ישראל בכל המקומות (ויאל משה מאמר ב' סימן קי עיי"ש).

ובספר נצח ישראל למהר"ל (פרק נו) ביאר הענין וז"ל: והוכיח אותם מן המקרא. כי מה שאמר "כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם", ולא כתיב 'כארבע רוחות', כי זה לא היה משמע רק שישארל הם פזורים כארבע רוחות. אבל הכתוב אמר "כארבע רוחות", לומר כי מפני שישארל דומים לארבע רוחות השמים, אשר הם כל העולם. וראוי לדבר שהוא כל העולם, להיות מקומו כארבע רוחות. וזוהי עצמו נראה כי אי אפשר לכולת ישראל, כי הם כל העולם, ואי אפשר לכולת העולם, ולכך פיזר אותם כארבע רוחות וכו' והתבאר לך כי עצם גלותם מה שפיזר אותם בד' רוחות

והנה באמת אין אנו משיגים מקצת דרכיו הנפלאות של ה' יתברך, וכל הטעמים שביארו רבותינו בזה אינם אלא לבקש קצת לשבר את האוזן, והעיקר כי אנחנו לא נדע דרכיו של השי"ת בזה וכאמור (ישעיה נה ח) "כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי", אבל בכל אופן נראה בזה שכל ענין הגלות הוא רק למעננו ולתיקוננו בעולם ועלינו לקבלה באהבה.

יד
עוד יש לברר מהי מהות הגלות שגזר עלינו הקב"ה, והנה אמרו במדרש (הובא למעלה) ויאמר לאברהם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך ידוע שאני מפוזרן תדע שאני מכנסן ידוע שאני ממשכנן תדע שאני פורקן ידוע שאני משעבדן תדע שאני גואלן עכ"ל. וביאר המהר"ל בספר נצח ישראל (פרק א) שבגלות יש ג' ענינים: יציאה ממקומם, פיזור, ושיעבוד, וכנגד היציאה ממקומם שהוא ארץ ישראל אמר ידוע שאני מפוזרן, וכנגד הפיזור בכל הארצות אמר ידוע שאני ממשכנן, וכנגד השעבוד שישתעבדו בגוים אמר ידוע שאני משעבדן. ובספר סדר היום (סדר ספור יציאת מצרים) ביאר הענין וז"ל: והם השלשה ענינים שרמו בענין ידוע תדע, כנגד הא' שאמר תדע שאני מפוזרן הוא כנגד כי גר יהיה זרעך, דענין הגרות הוא שאין לו מנוחה במקום אחד והולך מפה ומפה נע ונד ומטולטל, הפך מהתושב שהוא מיושב במקום אחד. חזר ואמר בארץ לא להם, להודיע צרה אחרת גדולה מזו, שלא תאמר שאין הצרה כי אם בפזור ואם כן יהיה אפשר אפילו בארצותם שלא יהיה להם מנוחה מצרת אחרים שיבואו עליהם ומפחד צרתם אינם שלווים ושקטים כראוי והם מתפזרים בכאן וככאן, אלא הצרה גדולה על זו שיהיה בארץ לא להם שאין מניחים אותם ברצונם ללכת למקום אחר אלא יעבדו אותם בארץ לא להם כמו שמעכב המשכון על חוב שיש בו, כנגד זה אמר בעל המאמר ז"ל ידוע שאני ממשכנן. עוד הודיע לו הפסוק צרה אחרת על שניהם והוא העכוב, וענו אותם, שאף על פי שיעכבו אותם בארצם כמו משכון אפשר היה שיהיו מושלים בעצמם וברוחם לעשות כחפצם ורצונם, ולזה הודיע לנו שלא ינחו מעצבם ומעבודתם אלא ועבדום וענו אותם, כנגד זה אמר בעל המאמר ז"ל ידוע שאני משעבדן וכי עכ"ל.

היוצא מדבריהם שהגלות כוללת בתוכה שלשה ענינים. והם א. יציאתם מארצם שהיא ארץ ישראל ב. פיזורם בכל קצוות העולם אצל כל העמים ג. שישתעבדו אצל האומות ולא יוכלו לפרוק עול האומות מעליהם.

טו
על כן אנו בני אברהם יצחק ויעקב עלינו לקבל באהבה ובשמחה את עול הגלות ולא נמרוד בה, ורק עי"ז יבואו על תיקונם הסיבות שעל ידם נהיתה הגלות הזו, וכתב הרב הגדול רבי עזריה פיג'ו בספרו בינה לעיתים (חלק ב' דרוש א) וז"ל: והנראה לי בישוב כל זה, כי הכוונה הכוללת במאמר הוא להורות עוצם אהבתו יתברך את עמו ונחלתו. כי כל מחשבותיו אלינו להיטיבנו, ובעידן ריתחא יבקש צדדים להמעיט העונש ולסבב יתיסרו ברע במעוטו, ודמבא להו עביד להו כדי שינצלו מעונש יותר חמור. וכבר נודע מדרשתם ז"ל על מראה בין הכתרים שאמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו ע"ה כמה אתה רוצה שירדו בניך בגיהנם או במלכות, ובאה המסקנא שהובררו המלכויות להנצל מדינה של גיהנם. ואצל הרבן הבית נאמר מזמור לאסף אלקים באו גוים וגו' (תהלים עט א), ודרשו בו (קדושין לא ב)

קינה מיבעי ליה אלא מזמור ששפך אפו בעצים ובאכזבים ולא המית את בניו וכו'. הנה כי כל ישעו ית' וכל הפנין להקל את העונש בתת להם יסורין ממרקין כי הם ינצלו מהעונש העתיד החמור והקשה יותר, אלא שהבריות עיני בשר להם ולא יחכמו ישכילו אחריתם העתיד לראות את הנולד, אלא ישימו לנגד עיניהם המודמן בעת ובעונה הזאת, וישתדלו לפרוק מעליהם הצער ההווה ואם מעט הוא בערך הבא, באין מכין כי בחלופו מרה תהיה באחרונה, ואלקינו מרחם מרחיק השגת ההשתדלות הזה לשוב לנו כל הימים עכ"ל.

טז
כתוב (דברים לא יז) "וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכול" ודרשו ע"ז חז"ל (הגיגה ה א) אמר רב ברדלא בר טביומי אמר רב כל שאינו בהסתר פנים אינו מהם כל שאינו בוהיה לאכול אינו מהם עכ"ל. ופירש הר"ף בעין יעקב וז"ל: לרמוז על זמן שלאחר חרון אף של החורבן, וכן דרשו חז"ל והסתרתי פני במלכות יון והיה לאכול באדום, שישאל כולם בהסתר פנים והיה לאכול עד אשר ישיב ה' את שיבת ציון ונדיח ישראל יכנס, אי"כ כל מי שאינו בהסתר פנים אינו מהם כי כשנחרב המקדש נתנו ביד המלכויות, כי בזמן שעסוקים בשתים התורה והקרבנות הם נצולים משתים מלכויות וניהנם כשאר מלכויות, ואברהם בירר לו את המלכויות עכ"ל. ואנו רואים שעצם קבלת עול הגלות הוא מסימני עם בני ישראל, ומי שאינו מקבל עליו עול הגלות אינו מהם, וכן סופו יורש גיהנם וכמו שיתבאר להלן.

יז
וכתב הכתב סופר (פרשת נצבים) וז"ל: והנה ידוע שהגלות הוא לכפר על חטאינו כדכתיב חטא חטאה ירושלים וכי וכמדרש בבבית בין הבתרים שאלו הקב"ה לאאע"ה אם בניו חוטאים אם יענשו בעוה"ז בשעבוד מלכויות או גיהנם ובהר לו שעבוד מלכויות, היוצא לנו מזה דגלות הוא לכפר עונות בעוה"ז כדי שלא יענש בעוה"ב, אבל איש חושב מחשבות רעות כאלו ואומר אל נפשו ע"י שיסיר ויפרוק עול התורה יצא חפשי ולא מתיסר גלות, אם כי אינו פועל כלום ועול הגלות על ראשו ככל איש ישראל, זאת לא זאת תרתי גיהנם אית לי' שהגלות אינו מכפרת עליו עונשו בעוה"ז ובעוה"ב, וז"ש לא יאבה ה' סלוח לו היינו שע"י יסורי הגלות לא יכפר לו חטאיו ורצונו כו כל האלות הכתובה היינו יסורי ועניו הגלות ומחה ה' שמו מתחת השמים שגם לעתיד עונש יענש ולא יהיה הגלות לו לכפרת פשע עכ"ל. והדברים נוראים ומבהילים, שכשהודיע הקב"ה לאאע"ה שבניו יחטאו ויבטל בהימ"ק וקרבותיו שהגינו עליהם ובמה הוא בוחר לבניו גלות או גיהנם ובירר לו אברהם את הגלות, הנה נתבאר בהודעה זו שמי מבניו אשר יפרוק מעליו את עונש הגלות ויבעט בה ומבטל את בחירת אברהם במלכויות, אע"פ שלא יועיל לו כלום וישתעבד עוד הלאה בגלות ויסבול קושי הגלות, עם כל זה בודאי ירש גיהנם בעוה"ב מכיון שלא רצה בבחירת אברהם בגלות, איש כזה מאבד שני עולמות, בעוה"ז הוא מתיסר בקושי הגלות ולעולם הבא יורש ח"ו גיהנם, וכעין דבריו אלו נראה מדברי הכוזרי (מאמר שלישי אות יב) וז"ל: אולם מי שנושא על הגלות שלא ברצון מפסיד כמעט כל שכרו בשני העולמות עכ"ל. והדברים מתבארים כנ"ל.

בקשה

אנו עומדים בעז"ה כבר בחודש הרביעי להוצאת גליונו החשוב, ובי"ה כי מתפרסם הוא למאוד ואנו רואים בחוש איך שדבר האמת שבגליון זה - אשר כולם מושתתים על דברי רבותינו נבג"מ זיע"א נכנסים ללב הקוראים ב"ה, ונתרבה כבוד מלכותו ית"ש.

אך דא עקא שהוצאות הגליון עולות לסכום שאין ביכולתנו לעמוד בו, וגם עוד נותרנו עם חובות על הוצאת הגליונות הקודמים. על כן בקשתנו לכל מבקש אמת המבין ומרגיש נחיצות גליון זה שירים ידו לתרומת ה' בעד גליון זה על האדרעס הרצו"ב.

כמו כן ניתן לשלוח מאמרים הערות והארות על דברי גליונינו על האדרעס הנקוב למטה ואי"ה יתפרסמו בגליונינו אם יוטבו הדברים.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שחפץ ה' בידינו יצליח להרבות כבוד שמים בעולם, ונזכה כולנו במהרה לשמוע פעמי משיח ויראו עינינו וישמח לבנו בישועת ה' בגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

לאנדאן
P. O. Box 44631
Ftoko Newington
London N 16 6WU

ארה"ב
Mordechay W. Weberman
367 Marcy Ave.
Brooklyn NY 11206
טעל: 1-718-384-8218

ארץ ישראל
ת.ד. 5735 ירושלים